

Не Для Друку !!!

Перше Слово

Журнал "Шум" - це наша спроба підняти культурний рівень суспільства, спроба зробити свій власний внесок до загальної справи, в яку вклали зусилля безліч поетів, митців, художників та музикантів. Ми прагнемо дати читачу ту інформацію, яка б була корисна як для загального розвитку, так і для інтелектуальних роздумів про світ та оточення в ньому. Ми готові надати можливість публікувати свої роботи в журналі кожному, хто хотів би, щоб його почули інші, хто хотів би поділитися власною творчістю та працею, щоб вони знайшли своїх прихильників та шанувальників. В цьому журналі ніколи не буде ні політики, ні попси, ні цензури, ні розпалення ворожнечі між людьми з різними вподобаннями та ідеями. Ми назвали свій журнал "ШУМ", адже шум є всюди, саме шум здатен містити в собі найбільше інформаційних потоків, абсолютно різних напрямків та характеру. Як і в шумі, в нашому журналі Ви знайдете найрізноманітніші статті, та творчість різних стилів та напрямків того, що називають МИСТЕЦТВОМ.

Якщо Вас цікавить співпраця з нами, або Ви хотіли б друкуватися в нашому журналі, чи просто хотіли б висловити свою думку або побажання, пишіть нам на електронну адресу *shadowm@mail.ru* або *ICQ 118145*

Чекаємо на Ваші відгуки

Редакція.

Не Для Друку !!!

Зміст

Немного из истории "Первой Скрипки" в Рок-группе.	2
"THE BEATLES". Истоки Рока?	4
HARD-ROCK (Справка из энциклопедии).	4
"Rolling Stones" ("Катящиеся камни")	6
"Led Zeppelin". ("Свинцовый дирижабль")	7
"Deep Purple".	9
Некоронованный король хард-роковой гитары.	12
Современный хард-рок: "SCORPIONS".	14
Silver Anxell. "LUCIFER WAS" & "Geordie"	18
Silver Anxell. Arab Sex Club	29
Тетяна Панченко. Фестивальна весна в Україні "Рок у твоєму місті" ...	23
Мишка (Lemberg)	31
Георг Теневой (Львів)	39
Silver Anxell. (Львів)	48
Из сборника «Мастер Реалити - комсомолка Маша»	48
Из сборника «Поезд ушёл»	50
Из сборника «Перед тем как позавтракать, каннибала испугайся немножко ...»	58
Из сборника «Привет ты ещё жив бродяга Часть 1»	62
Тінь Дощу (Львів)	66
Ніка /sebto Осінь/ (Львів) [Історія хвороби]	72
Володимир Омельченко (Львів). Матеріалістична діалектика. Контраст.	77
Варвара Черезова (Луцьк)	81
Астис (Харків)	84
Маша Пелепенко	86
Создание Волка	92
Хулио Кортасар. Жизнь хронопов и фамов	94

НЕМНОГО ИЗ ИСТОРИИ "ПЕРВОЙ СКРИПКИ" В РОК-ГРУППЕ.

Небольшой экскурс в прошлое: как, почему возник новый стиль музыки, с чего все началось?

А началось все с того, что в 1920 году советский инженер Л. Тремен изобретает новый музыкальный инструмент - терменвокс. Он был устроен следующим образом: высота тона изменялась с помощью приближения к антенне или удаления от нее руки исполнителя. Желание использовать электричество в музыке побуждало изобретателей придумывать необычные инструменты с причудливыми названиями - эмиртон, траутониум, виолен. В тридцатые годы появились первые электрогитары. Но с современной электрогитарой общего у них нет, пожалуй, ничего, кроме ремня, на который она вешается. Да и электрогитарой те инструменты назвать было сложно. Просто из побуждения как-то выделить гитару в оркестре, сделать ее звук более громким, к акустической гитаре приставили звукосниматель. Но и это не вывело гитару на место лидера в оркестре, чего так хотели добиться. Звук стал громче, но сущность гитары (аккомпанемент) осталась. Позднее было обнаружено, что посредством обработки звука до усилителя можно добиться невероятного результата. Тогда и была рождена электрогитара, которая приобрела со временем цельный корпус и массу электроники в придачу. В последствии именно гитара и стала "первой скрипкой" рок-ансамбля, правда, в последнее время и бас-гитара, ранее исполнявшая только функцию аккомпанемента в группе, приобретает такие сольные партии, что и ее с успехом можно причислить к разряду лидеров в группе.

Не Для Друку !!!

"THE BEATLES". ИСТОКИ РОКА ?

О "Beatles" написано столько, что новых открытий в этой области не сделаешь. Многие считают 4-х ливерпульских парней основателями стиля "рок". Так ли это? - Сложно сказать. Вероятно, так. Хотя мне кажется, что "Beatles"

дали толчок к развитию стиля, который впоследствии назвали "софт-рок" и который еще позже перерос в так называемую "поп-музыку". Одна из черт "Beatles", позволившая мне причислить их к "попсовикам" - это относительная простота их музыки и текстов, хотя это, скорее, следствие потребностей молодежи, чем отсутствие способностей у музыкантов.

Молодежь тогда устала от сложностей жизни, ей хотелось чего-то легкого и доступного для понимания. Нельзя отрицать, вклад в развитие молодежной музыки "Beatles" внесли огромный. Безусловно, они дали духовную основу рока, подготовили для него аудиторию слушателей, но они не могли основать рок с точки зрения музыки. Много говорит за "Beatles" высказывание Боба Дилана, одного из творцов стиля "фолк-рок":

- Они сделали то, что было невозможно, то что не могло быть возможным. . . Я сказал себе: теперь все будет не так; я был потрясен. И я не мог поверить, что еще несколько часов назад не видел "Beatles". . .

HARD-ROCK (Справка из энциклопедии).

Хард-рок. Дословно: жесткий или тяжелый рок. Понятие настолько всеобъемлющее, что многие не видят разницы между собственно рок-музыкой и этим, одним из ее наиболее массовых и популярных ответвлений.

Резкости в рок-музыке хватало всегда - первые рок-н-роллы именно по-этому раздражали слушателей, привыкших к

Не Для Друку !!!

обтекаемой, плавной передаче музыкальных идей. Хард-рок, "призрак" которого витал в композициях поп-групп с первой половины 60-х годов, впервые принял относительно четкую форму в музыке таких групп, как "Блю чиэр" и "Крим" (хотя однозначно определить авторство невозможно: идея действительно носилась в воздухе, элементы хард-рока появились и в музыке "Битлз", "Роллинг Стоунз", "Ярдбердз").

Композиции в стиле "хард-рок" вызывают субъективное ощущение тяжести, достигаемое за счет выделения ритм-секции на передний план, что требует от музыкантов виртуозного владения своими инструментами.

В хард-роке, помимо "выпуклости" ритм-секции, все входящие в нее инструменты напрямую связаны с мелодическим лидером - гитаристом, по-этому здесь не может быть обособленной импровизации одного инструмента, а это означает, что в импровизации участвуют все инструменты группы, создавая целостность и монолитность произведения.

Как самостоятельное направление "хард-рок" выделился в конце 60-х годов, и благодаря тому, что в законченном виде его донес до слушателя выдающийся гитарист Джимми Хендрикс, "хард-рок" с тех пор предполагает исполнение виртуозными инструменталистами, что пошло только на пользу и музыке, и ее поклонникам. К началу 70-х появились группы-исполины, блиставшие не только тяжестью своего "хард-рока", но и исключительным композиторским талантом и исполнительским мастерством: "Лед Зеппелин", "Дип Перпл", "Блэк Сэббэт", "Назарет", "Гранд Фанк Рейлроуд" и многие, многие другие, почти 30 лет назад определили законы и рамки хорошего тона хард-рока сегодняшнего дня.

В заключение можно сказать, что синтез хард-рока с другими направлениями рок-музыки, как правило, дает интересные результаты - так появился "тяжелый арт-рок", "хард-фьюжн", "тяжелая психоделия", а также такие стили, как "глиттер-рок", "тяжелый ритм-энд-блюз", "хард-кор".

Не Для Друку !!!

Rolling Stones ("катящиеся камни")

Самое начало 60-х годов - интереснейшее время в английской музыке. Одной из известнейших фигур музыкальной жизни Лондона

того времени был гитарист и пианист Алексис Корнер. В 1962 году Корнер основал свой легендарный ансамбль "Блюз инкорпоретед", в составе которого играли в разное время многие прославленные музыканты, в числе которых были и будущие

участники "Роллинг Стоунс": Мик Джаггер, Кит Ригард, Брайан Джонс, Билл Уаймен, Чачли Уоттс. Еще играя в "Б. И" они как-бы выделились в отдельный коллектив. В один из вечеров они играют вместо "Б. И" в клубе "Марки" - этот концерт и положил начало карьеры R. S. Основу репертуара группы составляли городские блюзы с характерным, усиленным гитарным звуком. В ранних песнях R. S. нетрудно услышать влияние того или иного исполнителя, но, вместе с тем, группа упорно создавала свой музыкальный язык, свое звучание, с годами становившееся все более и более отчетливым.

Известность, хотя и несколько скандальная, к ним пришла быстро. Пресса и публика были шокированы их музыкой, песнями с массой жаргонных выражений, манерой держаться на сцене, исходившим от них духом неприкрытой чувственности. Но состояние шока прошло, и у группы появились первые настоящие поклонники. История R. S. после 1965 года, особенно после песни "Удовлетворение" (нашему широкому кругу слушателей известна по рекламе "Snickers", на мой взгляд испохабившей песню), - это история стремительного взлета группы к суперславе, к положению лучшего рок-ансамбля мира. Но трагедия в Атламонте в 1969 г. ("ангелами ада" перед сценой убит один из зрителей) стала огромным шоком для музыкантов. Концерты стали сдержаннее, музыканты по-новому взглянули на ответственность исполнителя перед слушателем. Они не изменили свой облик, но надлом

Не Для Друку !!!

произошел. Их альбомы становятся все более и более искусственными, но главное - неровными. В 80-е годы многие пластинки звучали уже как самопародии и в 1987 г. ансамбль R. S. прекратил свое существование, но его участники (кроме Джонсона, умершего в июле 1969 г.) продолжили работу solo.

Led Zeppelin ("Свинцовый дирижабль")

Группа образовалась в 1968 г. в Великобритании. После распада известной английской группы "Yardbirds" ее гитарист Дж. Пейдж собирает новую группу, чтобы провести гастролы, запланированные по контракту "Yardbirds". В состав группы вошел Пол Джонс, игравший с Пейджем до этого, а также работавший с "Роллинг Стоунз" и, вообще, имевший солидное прошлое.

Под названием "New Yardbirds" музыканты провели гастролы по Швеции и Финляндии. Позже менеджер группы Питер Грант предложил название "Led Zeppelin" (искаженное от "lead", т. е. "покрытый свинцом").

Грант сумел получить выгодный контракт, и в конце 1968 г. группа выпустила первый альбом, записанный за сутки с небольшим. В феврале 1969 г. "Лед Зеппелин" провели гастролы по США, в это же время их диск попал в "Топ 10", затем стал "золотым". Второй альбом через два месяца после выхода достиг первого места и получил "платину" (с тех пор каждый диск группы становился "платиновым").

"Led Zeppelin" исповедовали блюзовую манеру игры. Однако Дж. Пейдж принес в классический блюз свое собственное понимание этой музыки, его "чувство гитары" было поистине уникальным (не говоря о технике игры), он тщательно "выписывал" каждый звук. Мощнейшая ритм - секция и уникальный для белого

Не Для Друку !!!

певца негритянский тембр голоса Р. Планта сделали путешествие "Лед Зеппелин" невозможным (манеру группы можно было лишь слепо копировать).

Импровизация, на которой основывалось творчество "Л.З." имела и свою обратную сторону: композиции были, как правило, длинными и радиостанции отказывались их транслировать.

После выхода четвертого альбома группа несколько сократила свои гастрольные поездки, а после американского турне 73 г. , побившего все рекорды продажи билетов, и вовсе прекратила их. В 1974 г. группа учредила свою собственную студию грамзаписи. В 1975 г. группа выпустила двойной альбом "Physical Graffiti", композиции которого значительно опередили свое время, и стали своего рода ориентиром, для групп, пришедших на смену "Led Zeppelin".

В 1976 году группа выпустила двойной концертный альбом и фильм, популярность "Лед Зеппелин" была беспредельной, но в 1977 году от вирусной инфекции умер сын Р. Планта, Карак, и вновь группа отказывается от концертов почти на два года. В это время поползли слухи о возможном распаде "Лед Зеппелин". Однако в конце 78 года группа записывает в Швеции очередной альбом (он вышел летом 79-ого).

В августе 1979 года "Лед Зеппелин" дали большой концерт в Англии, приготовились к записи студийной пластинки, однако приступили к работе лишь через год. А 25 сентября 1980 года, вследствие злоупотребления алкоголем гибнет Дж. Бонхэн. С этого дня "Лед Зеппелин" больше не существует. . .

С того же самого дня ходят упорные слухи о воссоединении группы, публика и журналисты называли возможные кандидатуры барабанщиков, но музыканты отвергают все гипотезы. Хотя в последнее время у Бонхэна появился достойный преемник, его сын Джесон.

После некоторого перерыва каждый участник группы приступил к сольной работе. В 1984 году Планта и Пейдж организовали группу "Honeydrippers", а Дж. П. Джонс сейчас продюсирует английскую группу "The Mission".

Не Для Друку !!!

"Deep Purple".

В 1968 году британская рок-сцена представляла собой очень интересную картину. Отходила в прошлое "власть цветов" - вершина движения хиппи. Группы типа "Кэджалс", "Пластик Пенни" лишь ненадолго привлекали внимание, неожиданный успех выпал на долю "Статус Кво", ансамбля, который уже шесть лет пытался

пробиться в хит-парады. Битлз выпустили "Леди Мадонну", двойной "белый" альбом, сорокопятку "Хей, Джуд". Джордж Харрисон закончил работу над первым большим сольным проектом. Джон Леннон и Йоко Оно издали скандальный диск "Два девственника". Начались репетиции "Лед Зеппелин"; "Роллинг Стоунз" выпустил "Банкет нищих".

Разной музыки было очень много, в хит-парадах соседствовали инструментальные пьесы Х. Монтенегро, "Битлз", Луис Армстронг, Эстер и Аби Офарим. Сфера рок-музыки расширялась. Привлечение джазовых или симфонических элементов было еще в новинку, но уже не вызывало удивления. Рок еще не успел, как сегодня, расцехаться по разным возрастным, социальным, культурным слоям, когда каждый занимается своим делом. Взаимовлияние было очень сильным.

Вот в таких условиях в феврале 1968 года три английских музыканта решили создать новую группу. Это были Джон Лорд, Ян Пейс и Ритчи Блэкмор. Все трое были довольно известны в мире английского рока. О Блэкморе мы поговорим позже.

Барабанщик Ян Пейс, которому едва исполнилось 20 лет, уже с начала 60-х годов играл с различными коллективами. Джон Лорд, органист, долго и серьезно изучал классическую музыку, пробовал свои силы в театре, потом увлекся джазом, много играл с рок-ансамблями, стремясь найти пути и способы сочетания своих увлечений классикой и эстрадой.

Не Для Друку !!!

Лорд, Пейс и Блэкмор пригласили басиста Ника Семилера и гитариста Рода Инанса и записали свой первый сингл "Тише". Пластинка вошла летом того же года в первую пятерку в США. Вскоре в американских хит-парадах появился и первый диск - гигант группы "Дип Перпл" - "The shades of Deep Purple". Сейчас эта пластинка представляется во многом наивной и неумелой, но в некоторых композициях уже чувствуется незаурядное мастерство инструменталистов, которое от пластинки к пластинке будет расти и служить эталоном для многих их последователей. Следующая пластинка "The Book of Taliesyn" привлекает экспериментами Лорда в области сближения рока и классики. Вскоре сложилась парадоксальная ситуация - пластинки "Deep Purple" попадали в американские хит -парады, а у себя на родине, в Англии, группа была практически неизвестна. "Deep Purple" решили сделать что-то у себя дома.

Для начала они заменили Иванса и Симплера Яном Гилланом и Роджером Гловером. Гиллан был известен не только как вокалист, но и как поэт, автор песен, а за плечами Гловера был многолетний опыт игры в различных ансамблях. В таком составе "Deep Purple" и Королевский фи-лармонический оркестр (дирижер - Малькольм Арнольд) исполнили концерт, написанный Джоном Лордом в 1969 году. "Концерт" Лорда стал тем редким случаем, когда попытка соединения рока и "академической" музыки была одинаково восторженно встречена поклонниками и той и другой музыки. "Живая" запись из Альберт - холла была выпущена на пластинке. Кстати, "Концерт" был не единственным таким опытом Лорда.

Поворотным моментом в истории "Deep Purple" послужила пластинка "Deep Purple in Rock". Диск вышел летом 1970 года, почти одновременно с сорокопяткой "Black Night", ознаменовав новый этап в творчестве группы.

"Тяжелый металл" тогда только набирал скорость. Для миллионов слушателей "крестным отцом" жанра - если не строго хронологически, то духовно - стал ансамбль "Deep Purple". В почерке коллектива появилось все, что потом использовали другие "металлические" группы - громкость, как эстетическая составная,

Не Для Друку !!!

простые риффы-гитары и бас-гитары, часто играемые в унисон, характерный вокал, мощный мотор ударных. Что отличает "Deer Purple" от своих последователей, так это готовность постоянно впитывать новое, что появляется в других жанрах, открытость другим музыкальным влияниям. Ни "Deer Purple", ни "Led Zeppelin", также стоящий у идейных истоков "тяжелого металла" замкнутостью не отличались. Может быть, именно поэтому многое в их музыке интересно и сегодня.

Вскоре, группа предприняла турне по нескольким европейским странам. Везде их встречали восторженные толпы поклонников. Ян Гиллан был приглашен исполнять главную партию в знаменитой рок-опере "Иисус Христос - Суперзвезда". Тогда же Лорду впервые поручили написать музыку для кинофильма.

В 1971 году первые места хит-парадов многих стран заняли сингл "Дип Перпл" "Странная женщина" и гигант "Fireball". Эти пластинки, а также последующие "Machine Head", "Сделано в Японии", "Что мы о себе думаем" выдвинули группу в число суперзвезд мирового рока. На этих пластинках есть первоклассные вещи, но у слушателя начало создаваться впечатление, что музыканты разрабатывают одну и ту же жилу, и в 1973 году Гиллан и Гловер ушли из "Deer Purple", мотивируя свое решение отсутствием какого-либо продвижения вперед. Им нашли замену (Дейв Кавердейл и Хьюз), но в 1975 году из "Deer Purple" ушел Блэкмор. Заменили и его, но, несмотря на это в 1976 году "Deer Purple" прекратил свое существование.

Все его участники, впрочем, продолжали играть со своими группами. Но старые привязанности казались сильнее разногласий. В 1984 году Лорд, Пейс Блэкмор, Гловер и Гиллан собрались в студии и записали "Абсолютно ненормальных людей". В 1986 году вышел еще один гигант возродившегося "Deer Purple" - "Дом голубого цвета".

История современного рока не может не включить в себя творчество "Deer Purple". Группа оказала огромное влияние на все развитие рок-музыки, влияние, которое продолжает ощущаться сегодня в творчестве самых разных коллективов.

Не Для Друку !!!

НЕКОРОНОВАННЫЙ КОРОЛЬ ХАРД-РОКОВОЙ ГИТАРЫ.

Далее пойдет речь о Ритчи Блэкморе, а вовсе не о Джиме Хендриксе, как это могло показаться из названия. Не ущемляя заслуг Хендрикса, положившего начало роковой гитары, надо

сказать, что Блэкмор достиг большего. Давая такую оценку, я вовсе не придерживаюсь сегодняшних позиций, когда хорош тот гитарист, кто быстрее перебирает пальцами по грифу. Рок-гитара - это прежде всего импровизация.

Создавая свою первую группу в 15 лет, Ритчи еще и не догадывался, что спустя десятилетия гитаристы будут держать равнение" на него, а молодежь в клубах будет разбирать его композиции, пытаясь научиться играть также, как он. Я не ставлю своей целью проследить путь Блэкмора к мировой известности, а хочу поговорить о его творении - группе "Rainbow", которую он создал, уйдя из "Deep Purple".

Итак, в 1975 году Р. Блэкмор уходит из "Deep Purple", мотивируя свое решение тем, что ему "надоело торговое предприятие, из которого качали песни-"хиты"". Свои надежды на возрождение любимого рок-н-ролла Блэкмор связал с: Ронни Джеймсом Дио(вокал), Гэри Дисколлом(ударные), Крейгом Грубером(бас) и Микки Ли Соулom (клавишные). Первый же альбом "Ritchie Blackmore's Rainbow"(1975) привлек внимание критиков и поклонников нарождавшегося в то время стиля "Hard and Heavy". Критика сразу же отметила удачное сочетание элементов классической музыки и импровизаторский талант Блэкмора, увлечение Дио средневековой поэзией, сыгранность нового состава.

Второй альбом, записанный с помощью Мюнхенского симфонического оркестра, представлял поклонникам новый состав

Не Для Друку !!!

группы, реорганизация которой помогла Блэкмору дать заряд новой энергии сценическому шоу группы. После выхода пластинки музыканты отправились в турне, где был записан новый альбом "На сцене"(1977). Еще раз оправдывает фразу "Блэкмор всегда стремится к совершенству" то, что в 1978 г. был опять сменен состав группы, в котором появились: Боб Дейсли(бас) и Дэвид Стоун(клавишные). Новая пластинка "Long live Rock-n-Roll"(1978) объединила те музыкальные стили, которые всегда стремился сочетать Блэкмор, - барокко, классицизм и "тяжелый рок".

Летом 1979 г. появился пятый альбом группы, под названием "Down to Earth", который возвестил о воссоединении Ритчи с его другом по "Deep Purple" Роджером Гловером(бас-гитара). Вместе с ним и Доном Эйри(клавишные), Кози Пауэллом (ударные), Гремом Боннетом (вокал), Ритчи создал наиболее сильный и гибкий состав "Rainbow". Известная в прошлом, как группа "тяжелого рока", в альбоме "Вниз к Земле" группа подчеркнула изысканную постановку "шоу", акцентировала внимание слушателей на тексты исполняемых песен, которые были столь же футуристичны, как и музыка. Выпущенные в 1981 и 1982 годах альбомы "Трудноизлечимый" и "Прямо между глаз" объединяются блестящей, непредсказуемой, виртуозной гитарой Ритчи Блэкмора. Также здесь заметны новые интонации вокала: в группу был взят Джо Линн Тернер.

В середине 1986 года группа "Rainbow" прекратила свое существование. Она всегда была детищем Ритчи Блэкмора, поэтому можно сказать, что изменения состава, происходившие с вызывающей тревогой быстротой, не приносили ущерба ни музыке, ни сценическому облику группы. Все время своего существования группа была творческой мастерской стиля "Hard and Heavy", тем необходимым инструментом, который позволял виртуозному гитаристу и импровизатору Ритчи Блэкмору сохранять свою творческую форму.

Ритчи Блэкмор ушел в возродившийся "Deep Purple", оставив нам фразу с дебютного альбома "Rainbow", которая актуальна и сегодня:

Не Для Друку !!!

". . . Если ты не любишь рок-н-ролл, то никогда уже не поймешь, что это музыка. Если ты не любишь рок-н-ролл, то сегодня его понять будет уже сложно".

СОВРЕМЕННЫЙ ХАРД-РОК: "SCORPIONS".

По поводу слова "современный" в подзаголовке можно долго спорить, так как группа "Scorpions" образовалась в 1972 году и их

принято считать одними из классиков рока.

"Scorpions" принадлежит к числу команд-"старичков".

Однако, если приглядеться к року конца 80-х - начала 90-х годов, то будет не трудно понять, что погоду здесь делают те, кто начинал в начале 70-х и кому уже около сорока лет.

"Scorpions" начинали на том рубеже, правда известными они стали только девять лет спустя, но у каждого свой срок. Сейчас "Scorpions" знают во всем мире, даже в США, а это для музыкантов показатель,

особенно для рок музыкантов из неанглоязычных стран. Статус рок-группы определяется ее международной популярностью, успех на родине критерием не является: группу должны признать в двух столицах рок-музыки, в Лондоне и в Нью-Йорке.

Только после этого группа может претендовать на выступления в качестве "гвоздя программы". А сорок лет - возраст творческого рассвета, популярности музыканта, так считает Клаус Майне.

Рубежей у "Scorpions" было предостаточно. По словам Майне, они никогда не испытывали недостатка в материале,

Не Для Друку !!!

мелодические решения всегда были естественными, но начинали "Scorpions" очень трудно, вели настоящую борьбу за существование. Порой надо было решать финансовые проблемы типа "купить сигарет или заправить машину, чтобы поехать на концерт". Пришлось бросить курить. К середине 70-х "Scorpions" была уже довольно популярной группой дома, в Западной Германии. Но когда приезжали на гастроли знаменитости, то о "Скорпах" забывали, в лучшем случае доверяли раскачивать публику. Так они учились у "Аэросмита", "Кисс" и других. В конце 70-х "Scorpions" осмеливаются на турне по штатам, и вот это был рубеж: группу из Англии американцы еще как-то воспринимают, но концерт западно-германского ансамбля! Каждый раз, выходя на сцену "Scorpions" доказывал публике, что рок - явление интернациональное. Правда с оговоркой: чтобы стать частью этого явления, группа должна не только хорошо играть и сочинять хорошую музыку, она должна еще исполнять свои песни по-английски. Альтернативы нет: у рок-музыки есть определенные традиции, существуют законы жанра, связанные и с фонетической структурой языка.

У "Scorpions", как и у всех других групп был трудный период - нет, они не собирались расходиться, просто пластинка 1984 года под названием "Любовь с первого укуса" получилась очень сильной, а это означало, что следующий студийный альбом должен быть еще лучше. "Scorpions" отправились в кругосветное турне, из которого они привезли концертный альбом, вышедший в 1985 году. Но из турне они привезли и несколько новых песенок, которые легли в основу пластинки 1988 года "Savage amusement". Новый диск рождался очень тяжело, почти три года проб и ошибок, записей и перезаписей. Но вот мнение Клауса Мейне: "Проблемы? Они есть всегда, и это хорошо. Нет проблем, - значит нет и творчества. "

О чем поют "Scorpions"? - Отвечает Рудольф Шенкер: "Мы не политическая группа, мы не поем песен протеста, наша задача - зарядить слушателей положительной энергией, энергией созидания. " О чем тексты "Scorpions" - конечно о любви, о чем же еще?! Только любовь правит миром, только любовь выводит

Не Для Друку !!!

"Scorpions" на подмостки. Что противостоит любви? - Война. А какой нормальный человек может равнодушно относиться к войне - человек ненавидит войну - это аксиома. Так зачем же об этом еще и петь?! Петь надо о любви, чтобы люди учились любить друг-друга. То, что в репертуаре "Scorpions" нет политических песен не означает, что им чужды человеческие проблемы - просто им кажется, что решить их можно любовно. Песню "Still loving you" "Scorpions" написали еще в 1976 году, а включили в пластинку только через восемь лет. Почему? - "Во-первых, она опередила свое время, в 76-ом ее врядли сочли бы лучшей песней года, она выпадала из стилистики того десятилетия, а во-вторых, в 84-ом дефицит любви был более острым, поэтому тогда она была более уместна. "

Это было мнение Рудольфа Шенкера. Впрочем, с ним многие не согласны, особенно с тем, что о войне петь не надо.

«Scorpions» 1965

«Scorpions» 2004

Не Для Друку !!!

Silver Anxell

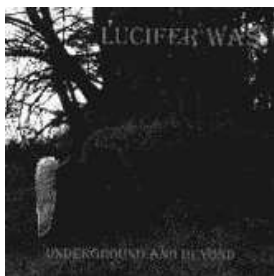
LUCIFER WAS

Коли мені принесли записи групи цієї норвезької групи і сказали, що вони зроблені в 1970 - 1973 роках, я не повірив - занадто прогресивна музика для того часу і цієї досить невідомої команди. Як виявилось пізніше, в чому я був правий, бо альбоми, що дісталися мені - це перезапис речей в 1997 і 2000 роках. Дещо пізніше я натрапив на оригінальні записи, і моєму здивуванню не було меж - старі записи відрізнялися хіба якістю, але в пізнішому перезаписі ніхто не змінював жодного звуку, ті ж самі інструменти що і на початку 70-тих.

Отже, група LUCIFER WAS з Норвегії. Склад групи: Джон Рудер - вокал, Тор Інгін - гітара, Даг Стінінг - флейта, гітара, Андерс Сівалдсон - флейта, Джон-Віллі Раднінген - мелотрон, Кнут Йоханнесен - мелотрон, Ейнар Брю - бас гітара, Кай Фрілсет - ударні. Проіснувала група чотири роки з '69 по '73 .

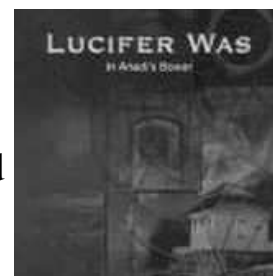
При перезаписі група дуже відповідально підійшла до процесу, на запис другої пластинки в них пішло 400 годин. Музикантам вдалося відтворити атмосферу тих років. Їхню музику можна описати як суміш JETHRO TULL і BLACK SABBATH, але говорити про плагіат в даному випадку недоцільно, бо матеріал був записаний на початку сімдесятих .

ДИСКОГРАФІЯ

1970(1997) - Underground and Beyond

1973(2000) - In Anadis Bower

Не Для Друку !!!

Geordie

Цю групу як і багато інших, незаслужено забули, але вона варта уваги, хоча б тому що в ній співав Брайан Джонсон і пізніше Гордон Самнер (згодом відомий як Стінг), а славетна група «Iron Maiden» зізналася, що група «Geordie» дала великий поштовх їм на початку становлення.

Група створена в 1970 році і спочатку називалася USA, так як музиканти хотіли грати кантрі, але не реалізували цю мрію бо почали грати важкий і мелодійний рок. В квітні 1972 року група відправляється в Лондон, де знайомиться з продюсерським дуетом Еліса Еліаса і Роберто Даново, котрі пропонують їм контракт з фірмою Red Buss Records Productions, і група бере назву «Geordie»,. Три місяці поспіль публікують на «Регал Зонофон» дебютний сингл «Dont do that» котрий зупинився на порозі Топ50, але отримав резонанс в пресі, був популярний на радіо і допоміг продюсерам пристроїти своїх клієнтів до ЕМІ. В тому ж році група робить турне по Великобританії на підігріві групи «Manglo Jetty». Якщо дебютний альбом групи, що вийшов на початку '73 року, ще був дитячим і безтурботним, то далі звучання групи «Geordie» стає жорстким і нагадує такі групи як «Sweet» і «Slate». Другий альбом групи став як самою цікавою так і вдалою роботою групи. Один з найцікавіших номерів, версія пісні - "House of the rising sun". Пізніше вона була видана на синглом і досягла Топ 20.

На початку '76 року група видає концептуальний альбом **"Save the world"** який приймають дуже холодно. Група розпадається, з неї йде Брайан Джонсон і підписує персональний контракт з МСА. Записаний з партнерами альбом "Брайан Джонсон та Geordie» успіху не повернув, під новий '77 рік побачив світ другий і останній сольник Джонсона "Strange man".

Не Для Друку !!!

Але слухачі зустріли його без особливого ентузіазму, Джонсон відчув себе переможеним і повернувся в Нью Кастл де змушений був забути про рок і працювати техніком на автозаправочній станції поки йому не запропонували працювати в «AC/DC». Але рештки «Geordie» продовжували існувати і восени 76 року дали кілька концертів з Гордоном Самнером.

Пізніше Стінг пішов від них в групу «POLICE», в «Geordie» прийшов гітарист Енді Тейлор, який потім в '77 перейшов в групу «Duran Duran».

Новий сплеск цікавості до групи почався в 1981, після перших успіхів Джонсона в групі «AC/DC».

Фірма «Red Buss» викинула на ринок компіляцію «Geordie і Брайан Джонсон» яка мала деякий успіх але ніякого розвитку для групи.

В 2001 році Брайан Джонсон віродив «Geordie» для невеликого турне Великобританією в складі 1978 року: басист Дейв Робінсон, гітарист Дек Рутхем, ударник Дейв Уітакер, ну і ясна річ сам Брайан Джонсон, вокал.

Не Для Друку !!!

Silver Anxell

Arab Sex Club

Привіт! Так як мене назвали ідеологом панк руху, мушу всунути свою статтю про рок музику, про все потрошки, такий собі вінігрет, бо улюблених команд в мене чимало десь тисяч з десять набереться, місця трохи замало, а на DVD музики влізе трошки більше. Отже всі люблять класифікувати музику по стилям, напрямкам і течіям, я також попробую якось щось трошки звести до купи. Отже, жінки і рок-н-ролл. Наприклад Сьюксі Сью з групою The Banshees, прикольна тьотка, спочатку тусувалася з Sex Pistols, навіть концерт у тюрмі разом давали, а потім дорожки

розійшлися, Sex Pistols мали ідею і заледве десять речей, два альбоми і одне файне кіно зробили, але якби не вуйко Маклафлін вони би не знали, що робити зі своїми балалайками, отже Sex Pistols мали ідею і тою ідеєю підтерлися, а в The Banshees була музика і весь час різна, вони експериментували доволі вдало і довго і протрималися на сцені з '77 року до року '96. Останній альбом досить непоганий, але зовсім не подібний на перший, дуже рекомендую також роботи Сьюксі в групі The Creatures вкупі з чоловіком, барабанщиком групи The Banshees. Далі в нас, просто мегагіпер тру зірка німецької хвилі Nina Hagen з широченним голосовим діапазоном, неймовірно ексцентрична, ну і що що в неї голос усього три з половиною октави, зате как паёт... колись за її платівки можна была «загриметь на Калыму», надолга, пачти навсегда, ось так. Тепер на черзі не менш ексцентрична, але менш

Не Для Друку !!!

вокальна, пані Gven Stefani з групою No Doubt, нічого харошого, в смисле, поганого, сказати не можу, але деякі ваші речі просто седце крають особливо Total Hate 95. На закуску в нас божевільно крикливі феміністки, я би навіть сказав феміно-фашистки, з хорошої точки зору, група Babes In Toylands. Важко знайти, але один трек з концерту ми вам відрили, далі шукайте самі. Це на початку кар'єри, з концерту де разом з ними виступали Sonic Youth, Nirvana /очі б мої її не бачили/ та Iggy Pop. Спочатку девчонок було три, а потім барабанщиці і басистці замахало витягувати бездарну білявку з її нікакою гітарою, коли вона співає і вони взяли ще одну гітаристку, а білявка лишилася на вокалі і офигеть. Якби чоловік прийшов до такої дружини п'яний додому без грошей він би оглох, зацікавив, сконав би на місці і випарувався. Guano Apes атдыхает... рекомендую дуже, і Guano Apes також... Наші українські дівчатка шось не блещут - чи то серіалу Роксаляна передивилися, чи то пающих трусів наслухалися... Героїчного мало, але є, наприклад пані Леся Герасимчук, з гуртом Драглайн, офігенна музика, та й сама Леся нівроку, справжня Рок- леді, ще на початку дев'яностих так віддубасила бідного продюсера київського своїм бундесовим черевиком, що бідний хлоп, який хотів кохання, вже ніц не хоче, не чує, лиш виє і люди кажуть шо він співпрацює тепер тільки з блакитноокими юнаками. Доречі, кажуть, шо в Україні нету панк культури... Брешуть.. Те що Верка С.. ердючка взяла 2 Місце на ЄВРОБАЧЕННІ минулого року, як на мене, рівнозначно, якби в далекому '78 році група Sex Pistols виборола би гран прі, або GG Allen нині покійний, бортанув би нашу Руслану на друге.... Все таки і одягу поменше на тілі, і музика мало чим відрізняється, а наш Горчинський, ваще Елвіс, його хіт Росте «черешня в мамі на городі», можна зрівняти хіба з «Паспелі вішні в саду у дяді Вані», або Смердить гноївка в тата біля клуні ... сила ... сила. Тепер трошки поговорим про Даст Іст Фантастіш, ні, не про німецьке порно, а про феномен Німецької музики, тому що вона завжди класна, корисна, і поживна. В даному випадку про важку музику... Наприклад про групу «Scorpions» яка ще в далекому '73 записала композицію «He Is Woman, She Is A Man», яку з впевненістю можна назвати першою трешовою композицією. Таку музику почнуть грати тільки на початку 80тих. Шановні толкієністи, вас ше не

Не Для Друку !!!

замахало слухати всякий романтичний готік рок? Запевняю вас, що ельфи не були женоподібними сором'язливими хлопчиками, і під час прогулянки їх заповідною територією з радістю зняли би з вас скальп і понатикали в дупу стільки стріл, що вона б стала подібна на сито... Для того, щоб стати справжнім воїном фентазі, треба слухати Blind Guardian.. дуже експресивний рок.

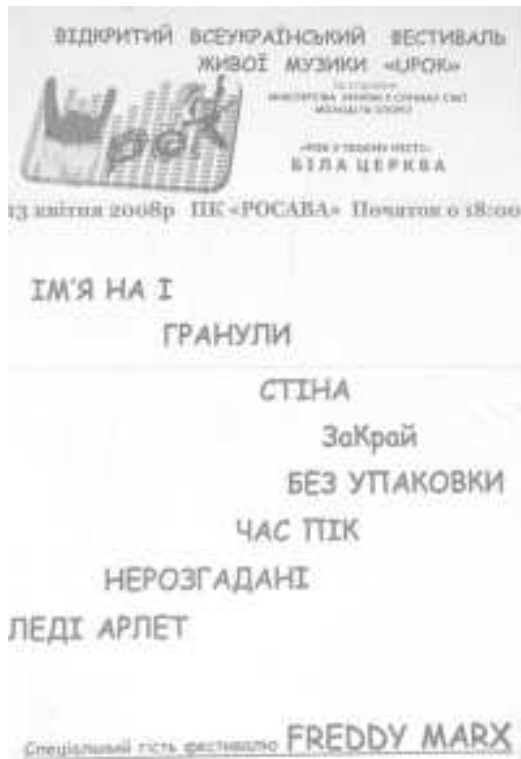
Співають усі, і ви можете поспробувати разом з ними... доречі музиканти - фанати Толкієна, що не змогло не відобразитися на музиці... якщо вам подобається волинка, і важкий фолк-метал, можете послухати In Extermo, а якщо трошки волинки і легкий ньювейв, можете послухати Saltato Mortis... До речі, In Extremo нічим не гірші за Rammstein навіть більш розкручені... Rammstein я також рекомендую, хоча зовсім не знаю німецької мови... І коли вони співають Du Gast Mich, в мене асоціація що бідну мишку, яка вкрала дрібку зерна, травлять чи то дустом, чи то в газен ваген запхали, а вона... бідолага не здається і підпалила клятим німцям всё зерноховище. За что ей лічно таваріщ Жюков подаріл нову мышеловку...

Це все німецька музика... і це ще не вся німецька музика... Я продовжу в інших номерах давати коротеньку інформацію про різні музичні речі... І щоб вже закінчити зовсім на трагічній ноті, я пропоную вам наслухатися груп Das Ich і Lacrimosa... Das Ich ні на що не похоже, хіба що на самих себе... дуже цікава електронна музика, яку чомусь готи рахують своєю... (цікаво, а група Abba ще не причислена до готік рока? Рекомендую) Ну а Lacrimosa, це самий що не найготичніший готік рок, а Тіло Вульф взагалі душечка... і безмежно талановитий от і все.. данке шон... гітлер капут... з вами був я, великий ідеолог панк революції, секс символ міста лева... Сілвер Анхелл. Не сумуйте... Ну то всё, ну то па, ну то цьом ... P.S. Звиняйте, на початку статті де було сказано про жінок і рок-н-ролл, я забув пригадати вам про тітоньку Patty Smith, без сумніву сподобається вам своєю бунтарською манерою виконання, корінна американська індіанка, вона, як ніхто інший відчуває музичний ритм.... В свій час, з нею порівнювали співачку з Новосибірська Янку Дягілеву... але це вже зовсім другий компот...

Не Для Друку !!!

Тетяна Панченко

Фестивальна весна в Україні "Рок у твоєму місті"

Ще два місяці тому ніхто і гадки не мав про народження нового фестивального руху в Україні, а тепер він у всіх на вустах. Але як могло статися інакше, адже відтепер рок - у кожному місті, у кожній домівці та у кожному серці. Принаймні так стверджують організатори нового всеукраїнського фестивалю, який стартував зовсім недавно, але встиг про себе заявити як серйозний масштабний громадський захід. А зветься він UA ROCK, або просто - "Рок у твоєму

місті".

Відразу виникає багато запитань: як це все відбувається, хто фінансує подібні заходи, як виникла ідея створення "Року у твоєму місті", у яких містах проходитиме, тощо. Про все це я розпитала організаторів фестивалю "Рок у твоєму місті" Олександра Литовку та Бондарь Тетяну, а також встигла поспілкуватися з тими гуртами, які вже оголосили про бажання взяти участь у дійстві, і навіть з деякими командами, які були визнані найкращими у своїх містах. Втім, давайте почнемо з самого початку. Отож, з чого все почалося?

Олександр Литовка, продюсер фестивалю (примітка: керівник продюсерського центру "ЛІСА-СТАР", продюсер гурту "Окрестр Янки Козир"):

Не Для Друку !!!

"Даний фест є симбіозом двох фестивалів: "Рок у твоєму місті", ініціатором якого є Тетянка Бондарь, та фестивалю "Рок-марш живого звуку", започаткованного продюсерським центром "ЛІСА-СТАР" в 2004р. Дуже хотілось створити щось демократичне та вільне - живе. Дуже хотілось, щоб за допомогою фесту могла об'єднатися молодь різних міст та регіонів. Ми шукали, що може об'єднувати захід-схід, північ-південь. І фестиваль рок-музики, побудований на принципах демократії та толерантності, може виконати цю місію".

Саме таким чином на фестивальному обрії України з'явилась ще одна яскрава зірочка, ім'я якій UA ROCK або «Рок у твоєму місті». Дивно, але ще два місяці тому всі сьогоденні активісти та організатори жили спокійно (по мірі можливості, звісно) життям, але одна мить, точніше одна-єдина зустріч творчо натхнених людей змінила все.

Наразі у Києві знаходиться "головна штаб-квартира" нового фестивалю та відповідно справжній осередок рок-спільноти. Але у кожному місті у регіонах є представники, які також роблять все можливе для реалізації задуму. Географія цих представництв охоплює чи не всю територію країни: Донецьк, Луганськ, Дніпродзержинськ, Одеса, Миколаїв, Львів, Чернігів, Ужгород, Луцьк та багато інших. Загалом заявки на участь подали з 30 міст України, а це, згодьтесь, уже серйозно.

"Напевно, в Україні з'явилась ще одна нація, - розповідають організатори, - "рок-небайджих". Нам допомагають власники рок-клубів, рекордингові компанії, міські та обласні адміністрації, молодіжні та студентські спілки. Але цей проект, на жаль, поки що не фінансується. Тому у царині бізнесових відносин ми все робимо власними силами, але з надією на краще. Здається, "Рок у твоєму місті" став справжнім винятком із загальних правил шоу-

Не Для Друку !!!

бізнесу, де все робиться за гроші. У нашому випадку тут яскраво проявляється більш людський фактор та зацікавленість у розвитку молодих колективів. На перший погляд здається, що взяти участь у таких заходах захочуть тільки невідомі колективи. Але виявляється, не все так просто.

"Час від часу мені телефонують представники гурту "Stereoliza" і розпитують про умови участі. Але заявку чомусь не подали. Не знаю, що у них на думці. Зацікавились участю у відбірному турі також сестри Тельнюк. Крім того, на кожному етапі фестивалю присутні спеціальні гості дійства. У Білій Церкві це був гурт "FREDDY MARX" (продюсерський центр "ЛІСА-СТАР"), у

Дніпропетровську "ОРКEstP ЯНКИ КОЗИР". Але дуже важлива річ: гурти виступають за власною ініціативою! - наголошує Олександр Литовка, - ні про які гонорари мова не йде. Що ж стосовно молодих колективів, то до нас гурти навіть не були знайомі між собою. І це колективи одного міста! Я певен, що жоден з тих, хто цікавиться рок-музикою, не чув такі назви досить перспективних команд, які звучали на

"Рок у твоєму місті".

Тепер давайте познайомимося з командами, які уже спробували свої сили та здобули визнання, причому не лише в своїх містах.

Отже, Білу Церкву (Київської області) представляли: "Ім'я на І", "Гранули", "Стіна", "ЗаКрай", "Без Упаковки", "Час Пік", "Нерозгадані" та "Леді Арлет".

Дехто вийшов на велику сцену вперше, дехто займається музичною справою більше 15 років. Але на "Рок у твоєму місті" всі були у рівних умовах, і шансів кожна команда мала стільки ж, як і інші. Відкритим голосуванням усіх присутніх, у тому числі глядачів, музикантів,

Не Для Друку !!!

місцевих представників фестивалю, журналістів та дирекції "Рок у твоєму місті" було відзначено одразу два колективи Білої Церкви - "ЗаКрай" та "Нерозгадані". Отож старт даний. Точка відліку - 13 квітня 2008р. Далі....

У Дніпропетровську вже 19 квітня ситуація була більш напруженою. Всі гурти були настільки різноплановими, що просто очі розбігалися. Ось він, рок на будь-який смак. Гурти "Freeman", "King Samchuk" та його Ігуана, "Сгу Неба", "Е-Гурт", "Мерамія", "Кімната Гретхен" та "Віч-на-Віч" змагалися за визнання себе найкращими. Найвищі оцінки дісталися хлопцям з "Кімнати Гретхен", "Віч-на-Віч" та "Сгу Неба".

У відповідь на питання, куди ж далі прямує фестивалювальна рок-стежка, і Олександр, і Тетяна тільки всміхаються і говорять: "Слідкуйте за повідомленнями на наших офіційних веб-сайтах...."

До речі, у нового фестивалю вже немало своїх легенд та приколів. Виявляється, якщо деякі видання та радіостанції

(наприклад "Молоде радіо") намагаються якимось чином знайти зв'язок між фестива-лем "Рок у твоєму місті" та іншими сучасними українськими фестивалями, то час від часу з'являються повідомлення у пресі про цей же "Рок...", але чомусь із вказанням інших контактів.

"Ми вже до цього звикли, - сміється Тетяна, - а якщо комусь хочеться долучитись до нашого невеличкого творчого колективу, - ми тільки раді! Але електронка у нас одна - tetyanka.muzpr@mail.ru. Так що не "ведіться на підробки".

У списку гуртів, що подали заявки на участь (до 1 травня) є окрема графа "Інші країни". Цікаво, але тут вже є колективи з Росії, з Румунії, Білорусі...

"Знаєте, так смішно часом - гурт з інших країн (зокрема Росії) охоче погоджуються на виконання наших умов. Найзапекліші суперечки у регіонах України ведуться навколо одного пункту: одна

Не Для Друку !!!

з пісень має бути українською!- вступає в розмову Олександр Литовка, - на сході нас звинувачують у начебто виконанні урядової(!) програми українізації регіонів, на Заході - у нібито порушенні прав людини на самовизначенність у етнонаціоналістичному напрямку та відсутності почуття патріотизму. От і розбиричь хто ми після цього є."

Найбільш активними виявились кияни. Гурт "ТаРУТА" подав заявку одними з перших. Що ж штовхнуло хлопців на такий відчайдушний крок?

"Гарних (в плані організації) фестивалів на теренах нашої "ще не вмерлої" Неньки-України мало. Це факт. Двох рук вистачить, аби на пальцях їх перелічити: "Країна Мрій", "Мазепа-Фест", "Підкамінь", "Перлини Сезону"... На початку 90-их була "Червона Рута", але зараз фестиваль знаходиться в занепаді (офіційно заявляю як лауреат цього фестивалю). Звісно, є і "Таврійські Ігри", і "Чайка", але ці фестивалі залишаються недосяжними для більшості українських колективів, який би рівень професіоналізму вони не мали. А тому хотілося, щоб "Рок у твоєму місті" став своєрідним "Вудстоком" для України. Адже змогли поляки влаштувати у себе такий фестиваль, на який залюбки їдуть БЕЗКОШТОВНО виступати і "Red Hot Chili Peppers", і "Гайдамаки", і "Дримба Да Дзига" (молодий столичний фольк-роковий колектив). Етно-рок фундація "ТаРУТА" теж відносно

молодий колектив. Принаймні під такою назвою і в такому складі команда існує менше року. Але ми сподіваємося донести свою творчість до кожного українського міста, і не без допомоги фестивалю "Рок у твоєму місті". Хочеться за допомогою таких от фестів довести, що вітчизняний шоу-бізнес - це не лише Сердючка, "Шпільки" та інші "разлагающиєся" елементи. Українці - одна з наймузичніших націй у світі. Ми співаємо всюди, але тільки не на екранах власних телевізорів, тільки не на радіо. Від кого це залежить і хто над цим має владу, я не знаю і знати не хочу. Я знаю

Не Для Друку !!!

лише те, що більшість моїх друзів-музикантів (дійсно талановитих) просто приречені все життя виступати десь на дешевих сценах лише тому, що вони не оголяють свої груди і не сплять з продюсерами. Нам залишаються лише фестивалі. І чим більше їх буде на Україні, тим якісніші вони будуть. А це означає, що вітчизняні музиканти матимуть змогу заявити про себе на всю країну. Доки на Україні житимуть такі от Тетянки та Олександрі, які замість "Зірки на кризі" будуть робити "Рок у твоєму місті", у молоді буде надія донести свою творчість до широкого загалу.

Ми навіть не думаємо, що даний фестиваль зробить нас "відомими". Ми вже давно не літаємо у хмарах, а тому всі свої надії пов'язуємо лише зі своєю наполегливістю і з Господом Богом. Просто посилення на цей фестиваль нам прислав Юрко Зелений (дуже поважна людина, музичний журналіст), а він поганого не порадить. Як і не робить поганих програм сам "ФДР Радіо Центр". І ми маємо надію, що "Рок у твоєму місті" нас не розчарує, і ми зможемо професійно і якісно донести до сучасної молоді зразки

української традиційної пісенної спадщини".

Фестиваль "Рок у твоєму місті" уже стартував у місті Біла Церква Київської області. Там найкращими були визнані відразу дві команди - "Нерозгадані" та "ЗаКрай".

А от у Дніпропетровську знайшлися відразу три команди ("Кімната Гретхен", "Віч-на-віч" та "Сгу Неба"), які з перших акордів полонили серця не тільки глядачів, а і власне Рок-колегії. Отож, враженнями про все, що відбулося 19 квітня у місцевому "Рок-кафе", поділився Клайд (в миру Сашко), лідер гурту "Сгу Неба" (Дніпропетровськ):

"Особисто мене дуже здивувало те, що виявляється, в моєму місті є багато цікавих гуртів. А я про більшість з них ні разу не чув! От такий парадокс. Якби не "Рок у твоєму місті", можливо, ми так і не познайомились би, а тут така подія! А ще поспілкувався з організаторами і зрозумів: працювати над собою і робити якісну

Не Для Друку !!!

музику варто принаймні тому, що є такі люди, які роблять все можливе і навіть більше, щоб втілити мрію в життя. А стільки нових вражень! Я дуже радий, що наша команда все-таки вирішила прийняти участь у справді живому класному українському фесті. Було реально суперово! Тепер чекаємо фіналу, де все і вирішиться!"

У молодіжному середовищі тільки й мови, що про "Рок у твоєму місті". Дехто подав заявки, дехто - вагався до останнього. А все тому, що інформація знаходить досить суперечлива і різноманітна. Як же так сталося? Питаємо в організаторів.

"У нас тільки три офіційні сторінки на веб-сайтах, - пояснює Тетяна, - лише незабаром відкриється власне сам сайт фестивалю. Перевірена інформація розміщена ТІЛЬКИ у нашому розділі "Рок у твоєму місті" на www.tilkorock.com.ua, новини фестивалю постійно оновлюються на www.fdr.com.ua. Ну і ще в нас є свій Живий Журнал: ukrockfest.livejournal.com. Наразі це все..."

А чи бували якісь провокації чи просто щось таке, що яскраво запам'яталось? Питаємо - отже, інформація з перших вуст!

Говорить Олександр Литовка: "Звичайно були. Фест тільки народився, а чутки та якісь дрібні провокаційні дії його постійно супроводжують під час нашого рок-маршу. Наприклад, у Львові представник організації "Граніт" на ім'я Андрій вигадує якісь байки про патріотів-спонсорів, які вклали силу-силенну фінансів і їх "кинули" організатори, які привласнили ці гроші і проводять НЕПАТРІОТИЧНИЙ РОК-ФЕСТ. Дуже б хотілось побачити хоч одного спонсора))). Але всі ці заяви, які є системними і розповсюджуються по багатьох музичних сайтах, шкодять.

Аналогічні Андрії є і на сході України. Перед концертом в Дніпропетровську хтось розповсюдив серед музик чутки, що всіх будуть змушувати співати всі пісні українською мовою і будуть брати гроші з колективів за участь у фесті. Нісенітниця. Але деякі ведуться.

І, наостанок, позитивний приклад. Зателефонували хлопці з одного Криворізьського гурту і похвалилися, що ВПЕРШЕ заспівали українською мовою. Їм це сподобалося і зараз вони починають робити другу пісню. От так з малого починається велике."

Весна та літо цього року, схоже, видалися гарячими на мистецькі події та акції, що проходять практично у всіх регіонах

Не Для Друку !!!

України. Тому лишається тільки чекати на нові імена та обличчя у сфері українського шоу-бізнесу і пам'ятати, що світ - не без байдужих людей. Як говорив «Маленький Принц» (А.Екзюпері) - **"Если звезды зажигаются, значит, это кому-нибудь нужно"**. Побачимось на фестивалі "Рок у твоєму місті". Адже українці - найталановитіша та найобдарованіша нація у світі!

Досьє:

Литовка Олександр

1960 р.н.

Генеральний продюсер фестивалю "UA ROCK" "Рок у твоєму місті", Директор продюсерського центру "ЛІСА-СТАР"

Доцент кафедри шоу-бізнесу КНУКіМ

Продюсер гуртів "OPKEstP ЯНКИ КОЗИР" та "FREDDY MARX"

Бондарь Тетяна

1986 р.н.

Виконавчий директор фестивалю "UA ROCK" "Рок у твоєму місті", Журналіст

Продюсер гурту "Хорта" (м.Запоріжжя)

Не Для Друку !!!

Мишка

в твоєму роті присмак плоті
присмак прісності душі

"анатомія порожнечі" - скажеш ти
і залишишся сам
на сам

із цвіллю на будинках
із цибулею на підвіконні
із ґратами на вікнах
із наркоманами в під'їздах
і т.д. і т.д.
і т.д. і т.д.
і ти де, і ти ... де?

і де решта того сорому
і де решта мого одягу

Не Для Друку !!!

і де решта підранкової ніжності
ніжності, що стала такою щільною,
що перетворилась на черствість ...

і три крапки поспіль
і три краплі в постіль чистої крові,
чистого смутку і шалу

й свідомість, яку змішало
з пісками вагань, зітхань
і відчаю
першого сексу,
що зруйнує усі твої стереотипи
і вашу
дружбу

І ти засинаєш

*я йтиму твоїми слідами
як зранений, хворобливий звір
повторюючи тілом твої рухи ...*

одного ранку ти почувеш голос диктора
якого й самого до кишок дістало говорити про політику,
він скаже: "йди ж бо!
його сліди ще не вистигли з ночі "

(то очікування дає час чи забирає?)

він скаже: " бери ...
все, що вмістиш в долоні - твоє, все твоє,
що зможеш взяти в долоню і притулити до серця "

я покійно сидітиму поруч і вдаватиму,
що стіна між нами цілком заслужена
я вичікуватиму доки ти не заснеш ...

Не Для Друку !!!

(і скільки коштує моя непідкупність?)

я враховую можливість зникнення
деяких обставин, прораховую ходи
секундних стрілок ...

(і чим вимірюється моя свобода?)

і ти засинаєш

він скаже: " ну ж бо!
скидай весь свій одяг, скидай його одяг,
біжіть у воду, там вас не знайдуть "

і ти засинаєш

на моїх колінах твоя голова
на моїх долонях твоє обличчя ...

шукатиму тебе доки не впаду від знемоги ...

і ти засинаєш

я знайду тебе, щоб оберігати доки ти спатимеш

ПІСОЧНИЦЯ

ти не приходиш з листоношею
не приходиш з ранковою кавою
навіть з рахунками за воду не приходиш

ця тваринна потреба десь бути
не дає затриматись в жодному місці

кохання означають біллю в животі
думаю про це і стає млосно

Не Для Друку !!!

там, десь у середині
в цьому подвір'ї купа самотніх котів
почуваюсь частиною їхньої зграї

"не можу кохати тебе - бо ти мені друг"
і як тепер ділити себе навпіл?

і кому тепер приносити яблука?
і що робити з необхідністю бути комусь потрібною?

ти не повертаєшся з війни
ні мертвим, ні живим, ні зраненим
не повертаєшся з ванної,
від води холодний і вогкий, назад у ліжко
не повертаєшся з ночі
не повертаєшся

* * * * *

так тихо як сніг
ти падав із неба
так ніжно як річка
омивав водою руку
спраглої душі
і тілом русалки пірнали думки
у безодню незнаного світла досі
досі цілунок метелика
відчуваю я на щоці
як пір'я летіло і крила
стулила як повіки
як дощу сльози, сльози легкості
як веселки сяйво-марево
як місяця посмішка щира і сумно-таємна

Не Для Друку !!!

* * * * *

Доки триває ця мить
здається, що навіть кондуктор
затримає двері, аби ти забігти встиг

Все відбувається наче востаннє
але так неймовірно по-справжньому, наче все вперше
і хтось наче тримає клавішу
аби голос твій звучав глибше.

* * * * *

Моя подорож має початок
і має кінець
Моє місто вічності й стін
Місто з чужими чоловіками
і маленькими дівчатками,
що постійно звідкись вибігають
і плутають усе в твоїй голові
своїм дзвінким сміхом.

СПОГАДИ, ПАМ'ЯТЬ І СПОДІВАННЯ [ВОЛОССЯ]

І що можна мати, коли усе давно продано?
Хіба кораблики з горіхової шкарлупки на воду пускати
з пінопластом усередині, вутлі човники маленької свободи

І в що можна вірити, коли усе давно проклято?
Хіба в те, що у Львові в туман з'являються зайві вежі
в яких полонені ніколи не бачили квітів й птахів
та мають натомість надлишок вина
і постійно грають у карти

І що можна віддати цінного, коли усе що маю - це ти,
хлопчик з горіховим волоссям,
для якого життя - це спогади, пам'ять і сподівання.

Не Для Друку !!!

* * * * *

Коли я була там, то бачила...
Та хіба я можу сказати тобі **що?**...

Я бачила як ангел
програвав твою душу
в карти
іншим ангелам
які теж любили траву
і все було у них
зеленим:
очі, перстні і земля під
нігтями

Я бачила як
мерехтіло світло
коли він хвилювався
програючи чергову
невинність.
Та легкість вічності
не давала мороку
залишитись назавжди присутнім

Я бачила як він
сором'язливо відводив
очі, коли хтось
ненароком помічав
татуювання у нього на
плечі, з твоїм ім'ям

А ще я бачила тебе
тут, унизу, з білою пір'іною у руці
і певністю, що твій ангел тебе
не залишить ніколи

Не Для Друку !!!

ПІЗНАЙ СВОЮ КРАЙНІСТЬ

Він любив проникати, бо любив глибину.
Завжди ставив різкість на максимум
і робив розтин площин своїми пальцями.

Приховував свою дитячу душу за чорним плащем
і боявся проспати бодай один ранок.
Тому не спав зовсім.

Він вчинив самогубство на мій день народження -
хотів зробити щось незвичне.
Я відімстилась і народила йому доньку.
Посмертно.

Танцюй тепер в сутінках власної тіні,
пізнавши свободу за межами тіла.
Пурпуровий дощ твоєї безмежної радості,
радості тебе - без меж, тебе, без меж.

* * * * *

Коли холонуть руки як річки, бо осінь
і одяг падає як листя, долі
розсипані в саду яблука і твої
завмерлі груди із теплом усередині -
усе зникає коли приходить ранок,
разом із двірниками,
що розчищають місце для майбутнього,
в якому немає для нас місця.
І вижовкле листя ти ще довго
знаходитимеш по кишенях,
разом із горіхами
і перестиглими яблуками,
які залишиш на чужому підвіконні
до кращих часів.

Не Для Друку !!!

* * * * *

Я не зможу нічого тобі дати.
І далі надсилатиму вирізки з газет,
чужі цитати і фотокартки.
А ти нервово струшуватимеш попіл,
курючи на даху свої цигарки.
Ти солодко спатимеш, виснажений
і висушений піднебесними вітрами.
Й випускатимеш з легень повітряні змії
нікотиновими хмарками.
А те, що ти ще живий, дізнаватимешся
за крейдяними слідами.
І доки ти спатимеш
мине не одна зима,
ховаючи під твоїми віями
свої крижані дива.

* * * * *

Клади свою руку на живіт мій
коли знаєш про що я говорю.
Мовчи у відповідь, схиляй голову,
залишайся собою, зникаючи в ванній.
Змішуй хвилі й моє хвилювання,
розділяй на порції лише повітря
аби стало на двох до ранку кисню.
Рослини теж дихають.
Рослини теж думають.
Рости наче здмухуєш
пилюку неодмінної старості,
сталості й згаслості.
Доторкайся вигадливо і прозоро,
не зупиняючись на попередньому місці.

Не Для Друку !!!

Георг Теневой

Почему волчьи души не попадают ни в ад ни в рай

*Герои существуют лишь там, где в них верят.
(народная поговорка)*

Ты в жизни ищешь справедливость
Ищешь то, чего на самом деле нет.
Ищешь ты ответ на вой свой
Найдешь лишь вечность и покой

Лишь зло на крыльях в этом мире
Правит бал, а не добро!
Клыки и когти над тобою
Сомкнулись...и тебе темно...

Крича от боли рвешь оковы
Рвешь ты кожу с лап своих
Ты не герой, глупец ты в этом мире
Такой как тысячи что мрут за миг

Но для тебя мир - он дороже света,
дороже шерсти и зимы
Ты обменял бы злую вьюгу
Всего на горсточку земли

Не Для Друку !!!

Ты не герой. Ты волк. И вот диагноз
Болезнь из тяжких, не излечить
Но для кого болезнь, кому поднять настроенья
А для тебя смысл жизни - жить чтоб выть!

И справедливость ты находишь
Совсем нежданно, в удивленье всем
Глаза блестят, сверкают от волненья,
Ну вот и все, ты мертв, конец тебе.

Но нет, такой конец тебе не по душе,
Ты умер с честью и мечтой в глазах
Теперь неуязвим ты стал, а значит месник
для тех, кто чинит зло...или добро...ведь выбор твой!

Следишь ты с высока за теми кто еще живой
За теми, кто был тебе когда-то близок
Ты станешь покровителем небес
Вот только для кого? Для тех кто ищет?

Ищет что? Известность? Славу? Справедливость?
Или себя...в себе...или в тебе...
Таких как ты, что жили в поисках уже на свете нет
Как и нету тех кто вечным поискам остался верен.

На шар земной ты лапу ставишь
Хранишь ты мир от зла...или добра
Ведь ты теперь и есть та справедливость
Что искал так долго ты, когда еще дышал

Ты покровитель вечности, ты ждешь,
И ждать ты не устанешь
Пока в тепле под лапою твоей
Мир содрогнется снова, и вот тогда возможно

Придет замена для тебя, уйдешь ты на покой
Спустя десятки сотен лет что был ты стражем
Придет другой, поет, искатель, воин
Что будет жить лишь для того чтоб выть

Не Для Друку !!!

Волчье...

Ты зверь! Ты не в силах понять
Зачем, за тобой идут
Ты зверь! Ты не в силах принять
Их вечность и серый хомут

Земля из под серых лап
Летит как слюна с клыков
Ты зверь! Тебе надо бежать
Срывая ложь ярлыков

Ты зол, ты на тропе войны
Охота идет на тебя
Ты зверь! Твои лапы стройны
Беги не жалея себя

Трава или птицы крик
Не чувствуют лапы земли
Ты зверь! А не хилый старик
Клыки в горячей крови

Не Для Друку !!!

ЧЕРНАЯ ДОЛИНА

Там, за краем этого обрыва,
Тихо спит своим сном черная долина.
Когда-то очень много лет назад,
Там жили люди, и живут опять.

Они неведуют, не знают и неслышат
Что там происходит по ночам.
Как разверзается земля
И на белый свет выходит темнота.

Когда кровавая луна
Коснется неба, то Земля
Привращается в другую,
Не такую как всегда.

В тусклом свете молодой луны
Гуляют демоны и злые колдуны.
Сейчас они слабы, они разбиты
И немогут победить людской наивной доброты

Но однажды ночью из тумана
К ним приедет вождь на призраке-коне
И тогда объединятся силы
Тьмы, болота и ночной стихии

Под руководством одного,
Того кто жил, живет и будет жить всегда,
Того, кому нестрашен мечь, ни ветер ни вода
Слуга дьявола тот всадник, навсегда.

И не падет на поле боя,
Как храбрый воин
Под звук трубы и волка вой,
А просто обернется и уйдет в туман,

Не Для Друку !!!

И как сказал мне перед смертью
Вековой шаман
Пройдут века, возможно
сотни тысяч лет,

Пока забудется тот страх
И вот тогда, в такой же ветер
И мороз, как в самых страшных твоих снах,
Вместе с армией из ада он появится опять.

Я ВСЕ ЖЕ ЖИВОЙ

Эх, подруга,
Не спеши ты меня хоронить,
Я не мертвый и не живой,
Я просто такой, я просто такой.
На высоких вершинах неприступных скал
Я там живу и там я лежу.
В темной яме три метра на два
Возле тысяч таких же как я.
Я живу своей жизнью тревожною,
В хмуром мире безсмертных богов,
В Мире Сумерек и лунного света,
Где никогда не бывало ни пера ни поэта.
Но однажды, холодной зимою,
Под злую метель и воющий ветер,
Черный ворон мне каркнет
И я вдруг пойму
Что палящее солнце и ледяной океан
Это только обман, жестокий обман.
Я поднимусь и пойду вдоль черной долины
Роздвигая ногами могильные плиты.
Чтобы снова стать человеком,
А не химерой и плящущей тенью

Не Для Друку !!!

В лабиринте вселенной. И быть может тогда
Мир сумерек исчезнет для меня навсегда.
Я распрощаюсь со всем что любил,
Выйду из тьмы туманных лесов
И как-то ночью после полуночи
тебе на ухо я прошепчу:
Эх подруга,
не спеши ты меня хоронить,
Я не мертвый, уже я живой.
Теперь я живой, опять я живой.

Театр жизни

Зачем живешь ты, человек?
Зачем страдаешь?
Зачем ты думаешь о том,
Чего на самом деле нет?

Когда ты рушишь дом,
Когда себеподобных изстребляешь
Считаешь ты все это диким сном
И сам себя тогда безумной властью наделяешь.

Жизнь - не театр, и ты в нем не актер
Или актер? Вопрос сей неуместен.
Каждый человек выбирает сам
Кем хочет быть он, куклой или кукловодом.

И от того, кого ты оберешь,
Зависит все: сценарий, роль,
Исход забытой всеми пьесы,
Твоя судьба...О человек!

Не Для Друку !!!

Одинокий актер

Гаснит свет!

Сверкают огни сцены

Я стою на ней один.

Когтями страх впивается мне в вены.

Сегодня я актер.

Играю человека, самого себя я,

В незавершенной пьесе

А на лице - маска бытия.

* * * * *

Последний акт

Последний монолог мой

Его я розкажу как надлежит актеру

Сниму дурную маску, поклонюсь пустому залу.

Вспомню роль свою,

Сам себя покритикую

И уйду туда, куда уходят все

Кто доиграл роль жизни до конца.

Прошлый герой

Ты в жизни прошлой был герой!

Но нет! Ты не понял вкус побед,

Ты рвался все вперед в кровавый бой

И для этого ты шел по трупах...черт с тобой!

Ты думал что бессмертен

Ха, Глупец! Ты думал как они

Тупым умом, прогнивши мозгом...

Ну что ж, ты сам пришло, смотри!

Смотри как тьма коснется Земли

И как солнцу надоест светить

Как древний мрак проглотит лучик света

И мать-природа смертью человека одарит.

Не Для Друку !!!

Мудрец

Однажды мудреца спросили:
О мудрец! Ты стар как небеса седые,
Как горы, как слепящий свет!
Ты был царем, слугой, и был рабом

Ты поведал весь мир!
Он весь лежал у твоих ног
Когда ты с черным рыцарем на призрачном коне
Пришел с войны. Для нас ты был как Бог!
Ты был всем, имел ты все!
Но нет! Ты отошел в туман,
Ты бросил все и погрузился в вечность
Как человек. Обычный жалкий дед.

Так что скажи нам, о Мудрейший:
Зачем живем мы, зачем мы существуем?
Зачем Всевышний наделил нас жизнью
Когда в ней смысла нет и нет желанья жить.

Старик хихикнул.
Скривил лицо в кривой улыбке
Взглянул на тех кто ждал его ответ
И тихо произнес:

Вы мыслите - для одних то смысл, а для других пустяк
Вы убиваете - и это тоже смысл.
Смысл жизни - это жизнь, смысл как судьба
Один на всех, и разный он для каждого из вас.

Не Для Друку !!!

Призрак прошлого

Жизнь - как огненная птица
Как Феникс что сгорает в прах
В который раз, смерть свою я наблюдаю
Рождаюсь я снова в мертвых своих снах

В который раз клянусь я не рождаться
В который раз пытаюсь умереть!
Но сон и призрак прошлого приходит
И прогоняет любимую мной Смерть

Я живу лишь мыслью о кончине
О том, как угасает мозг,
Как прошлое уходит безвозвратно,
И тихо в жилах стынет кровь.

Но нет! Прошлое жестоко!
Оно мертво, но призрак - он бессмертен
Как будто ждет чогото от меня.
Чего? Чего он еще хочет?

Что сделать мне, чтоб отойти во мглу?
Я жил когда-то.....жизнь моя погибла.....
Но я остался, и я сто раз проклял себя.
Остался призрак...он внутри меня...осталось прошлое.

Не Для Друку !!!

Silver Anxell

Из сборника «МАСТЕР РЕАЛИТИ - КОМСОМОЛКА МАША ..» - 1988 г.

Бокал белый,
 В снежинку
Не существо,
 Нет..
А подстилка -
 Бутылки ...

Коньяк
 Вместе с вином,
 События опередив,
И о чудо,
 Получается
 Аперетив....
Сколько дней недели
 Кривляюсь
 Зло

На него
Будто бы
 В этом бокале
 Отразилось ремесло

Не Для Друку !!!

Silver Anxell. Из сборника «Поезд ушёл» - 1988 г.

Фотография,
Флюорография,
Рентгеновский снимок ...

Фамилия,
Имя,
Отчество,
Год рождения..
Вот наваждение..
Я заболел,
Я робок

Лепится
Из бумажных листов
И скобок
Моя болезнь,
Биография ...

Свихнувшаяся эпитафия
Стелется на полу
В углу ...

Я киваю,
Проклинаю болезнь,
Боязнь:

Срощены рифмы как гвозди,
Сваренные,
Спаянные
Обнажённые нервы...

Треплюсь
Терплю:

Сколько до рая?
Два метра
И я в зимнем саду

Снова в бреду
Догораю...

Если уйду
Испепелю
Чью-то мечту
Может свою
Поломаю...

Сверив часы
Я отойду
И потеряюсь
В зимнем лесу
Серость найду -
Не опускаюсь...

Оторвусь
Бегу ...

Снова в бреду
Смелость найду
Чтобы сказать :
Не каюсь ...

Не каюсь -
Я догораю
Я догираюсь
С этим огнём

В жарком саду
Я кувыркаюсь ...
Прыгаю, пока могу
Сложу песню и обойду
Обогну,
Перешагну
Взвешу шансы -
Не опускаюсь ...

Не Для Друку !!!

Будильник
Чётко
Отбивает ритм
И слышу я
Тяжёлые
Шаги...
Со временем
Договорюсь?
О нет -
Со временем пожалуй
Мы враги...
Где песню взять
Для ветра
В голове
Где взять
Вот эти
Страстные стихи
Что разливаясь
В половодья
Рек
Уходят корнем
В родники
Реки...
И это чувство
Ищет
Погодя
Кого-то
Уцепившись
За меня
И эти годы
Подневольных
Дней
Истерзанных
Цензурой
Тиражей ...

Не Для Друку !!!

Со временем,
 Пожалуй,
 Мы враги

И чувствую
 Я это
 На себе ...

Так,
 Будто бы я это
 С ним одним

Не церемонясь
 Распускаю
 Дым

Но кружится
 Устало
 Голова

От чьих-то слов
 Не хочется
 Дышать

И тяжело
 Опустится
 Рука
На тот будильник -
 Я не жду
 Звонка

* * * * *

Ливень
 Смывает
 Следы на песке,
И мелом
 Начерчённые
 На доске
 Сердечные
 Слова,
От которых с похмелья
 Болят

Не Для Друку !!!

Голова
От которых кружатся
Мозги
И душа
От которых сбегает
Покой
Неспеша
От которых становятся
Лучше
На свете
Все твои
Собственные
Портреты ...
Ливень гулко стучит
И качаются
Ветви
Ливень перебивает
Дымок
Предрассветный
Неспеша размывает
Следы
На песке ...
И удачные мысли
В большущей
Тоске ...
Эту молодость,
Ветренность
Ржавчину
Стали
Проклинаю.
Немеющими
Устами
Только-только кичась
И нелепо
Смывая

Не Для Друку !!!

Вместе с этим
Признанья слова
На доске
О которых
Забыл я
В течении дней ...

О которых забыл
А зеркальные
Валы

Всё идут
И идут
И уж за перевалом
Отдаётся дождём
Лишь один
Тихий шелест

Гимн ...
Но песня моя
Предрассветной
Тоске ...

* * * * *

Просто птицы
За окном...
Тебя нет
Рядом
Со мной !

* * * * *

На оконном стекле
Нарисую твою тень
И стеной
Сигаретного дыма
Окунусь
В твои глаза
Печальные ...

Не Для Друку !!!

* * * * *

А ведь жалко
 Если ничего
 Не сбудется..

Картинки
 Нарисованные
 Нами
 Прямо на воздушном
 Полотне

Живут сами -собой
 И они счастливы.
 И дом -
 Как полная чаша ...

Комплекс неполноценности
Не грызёт
 Хозяев
 Кукольных домиков

Гнездящихся
В корнях
 Молочного зуба...

Помнишь,
 Мы когда-то
 Закопали в лесу
 Этот зуб
 На счастье

А потом
 Увеличили его
 В размерах...

И ещё
 Очень долго
 Спорили,
Где поставить
 Нашу общую
 Крышу...

А потом,
 Нас оттуда выселили
 Коварные

Не Для Друку !!!

И хитрые гномы ...
Особенно не беспокоились бы,но зуб всё равно растёт
Скоро он будет виден на горизонте
И проткнёт собой небесный свод острый шпиль ...

И всё непрерывающая дёргающая боль
Потому что гномы,поговаривают,внутри зуба
Нашли целое сокровище...а зуб у меня во рту !

Вот и ковыряются внутри
Задевая
Зубной нерв...
А слёзы как мечты,
Текут по щекам
Превращаясь
В озёра
И реки ...

И маленькие человечки
Уже наводят
Мосты
Чтобы переправиться
На тот
Берег ...

* * * * *

По японскому
Календарю
Сегодня
Я должен
Поцеловать тебя
На глазах
У прохожих
Объявить всему миру
Что ты -
Моя собственность,
И не надо
Больше
Любезностей

Не Для Друку !!!

По японскому
Календарю ...
* * * * *

Ножа
О стеклянную
Рукоять,
Видно пальцы
Как плоть ...
* * * * *

У птички
На ветке
Сидящей
Переоценка ценностей,
Ей плевать
Что ты её не любишь
Как впрочем
И весь
Животный мир ...
* * * * *

Не Для Друку !!!

**Silver Anxell. Из сборника «Перед тем как позавтракать,
каннибала испугайся немножко ...» 2006 - 2007 г.**

* * * * *

Как бы,
 Блядь,
 На свете
 Весело бы стало
Если бы все люди
 Пить вдруг
 Перестали ...

* * * * *

Различные
 Полы
 Пиджака
Не дают
 Ему
 Размножаться
Хотя
 Вызывающе трутся
 Друг
 В дружку
И даже застёгнуты
 На все
 Пуговицы.

* * * * *

Давай
 Похлопочем
 Откровенно
 О самом
 Ближнем
Он на улице
 Простыл
 И ноет

Не Для Друку !!!

И почти
Отморозил себе
Копыта
Он услужлив
И исполнит для вас
Сто
Желаний
А потом наплюёт
И заберёт
Вашу душу !

* * * * *

Речи унылые,
Восторгаясь
Трясёшь
Яйцами
Между девицами
Кажешься
Умницей
И много
Языком
Работаешь
В обществе
Потеешь от натуги
Подтирая задницу
Галстуком
И с лучезарной
Улыбкой
В светлое
Будущее
Устремляешься ...

* * * * *

Усиленно работают
Мышцы

Не Для Друку !!!

Лица
Тренируйся,
Оставаясь
В непринуждённой
Позе
Пока распыляются
Ораторы
Перед
Микрофоном
И бляди
Перед минетом,
Тоже!

* * * * *

Хватит
Размашисто
Жить
Да и плодить
Детей
Тоже,
Это стоит
Денег
Больших ...
Нам государство
Поможет !

* * * * *

Верные псы,
Это вам
Не закуска
Как некоторые
Думают
На рынке
В мясном
Ряду ...
Это -

Не Для Друку !!!

Интеллект,
Плюс - верность !

* * * * *

Когда звонят,
Отвечает
" алло"
подымая
трубку

но это уже -
не актуально,
главное то
что ты -
повёлся,
а бабки
можешь
переслать нам
в любое
удобное
для тебя
время

но не позже
ближайших
трёх
суток,
а то мы
подадим
на тебя
в суд
маляву
и будешь вынужден
платить
неустойку !

* * * * *

Не Для Друку !!!

Silver Anxell. Из сборника «Привет ты ещё жив бродяга Часть ПЕРВАЯ» 2001 - 2002 г

Хорошо
 Что восприятие
 Точит свои коготки,
Сегодня
 Придётся несладко
В театре
 Где несмешно ...

Такая тихая
 И бессмысленная
 Комедия
 Будней,
Такие безголосые
 В вышине
 Парящие
 Чёрные птицы,
Скоро нас станет
 Ещё больше,
А пролетающая мимо
 Комета
 Обожжёт
 О вас свои
 Огненные
крылья
 И рухнет на землю
 Всё превращая
 В пепел !

Не Для Друку !!!

Для кошки придумали
Колыбель
А для человека -
Дыбу
Пощёчиной...
Думай
Над горькой участью
Впереди стоящего !

* * * * *

У птички
На ветке
Сидящей
Переоценка ценностей,
Ей плевать
Что ты её не любишь
Как впрочем
И весь
Животный мир ...

* * * * *

Твои письма
Брыжжут кровью
При вскрытии
По прочтении
Я похож
На мясника
Или на киллера ...

Не делай
Так больше !
Ненависть -
Это чудовище
Живущее
Само по себе
Внутри каждого

Не Для Друку !!!

Остающегося
В прошлом !

* * * * *

У тоски ,
 Одно препятствие :
Зелёная лужайка
 На которой пасутся умные
 Т ощие тучи

 И радуются
 Свободе
 Слова !
А выбора нет !

* * * * *

Одноглазая луна
 Раздевает меня
 Взглядом.
И уходит одна,
 Почему-то ей грустно
И больше мне не подружка,
А я -заплакал !

* * * * *

Ножа
 О стеклянную
 Рукоять,
Видно пальцы
 Как плоть ...

Не Для Друку !!!

На оконном стекле
Нарисую твою тень
И стеной
Сигаретного дыма
Окунусь
В твои глаза
Печальные ...

* * * * *

На самом
Видном
Месте
Лживые слухи
Парочкой
Свили
Гнездо
И теперь
Выращивают птенцов
Для твоей
Клетки ...

Не Для Друку !!!

Тінь Дощу

"Від Сходу до Заходу вздовж колії -
квіти. На пелюстках - кришталіки
солі..."

В. Слапчук "Осінь за щокою"

Залізниця від Сходу до Заходу,
може - тільки зі сходу на Схід...
Між каміння, дощок і цвяхів
в небо тягнеться сяючий цвіт.

Рельси сперлись на шпали-ребра,
і блищать, як блакитний лід.
Залізниця - як сходи до неба,
де палає єдиний схід...

Дивні квіти цвітуть вздовж колії -
квіти мрій, що ніколи не збудуться...
На пелюстках піщинками солі
мої сльози кристалізуються...

Не Для Друку !!!

Малюю очі червоними тіннями.
Питаєш: "Навіщо? Нічого ж не зміниться!"
А я вже сита своїми змінами!
Вже скоро моя самотність звільниться,
щоб вмерти там, де лиш сні,
цілком чужі,
згасають іскрами в морі звуку.
Я підійду до сліпих вікон душі,
і, замахнувшись, розіб'ю руки
об те, що було моїм життям,
об те, що було колись любов'ю...
Колись... Втечу, все тобі віддам
і тільки дещо візьму з собою:
перше - уламки, що бризнуть навсебіч,
віршів недописаних вічну загадку -
також. Це друге. А третя річ -
червоні тіні. А так, на згадку...

* * * * *

Відкрий очі -
впусти ніч у
своє серце - темну, вічну,

первісно-ніжну,
тендітно-холодну,
палко-вогняну,
отруйно-солодку...

І небо хай заіскриться
в розбитих навстіж зіницях
як океан пустоти,
розлитий Всесвіт...
а ти
пірнай углиб, лети,
тікай, шукай, знайди
відкрий очі - впусти

ніч у
свою душу - темну, вічну...

Не Для Друку !!!

Вбитий птах
темною тінню
на землі...

А довкола - весна,
і сади в цвітінні,
в рожевій імлі.

Але ти
вже не зможеш радіти
цьому, на жаль -
тільки страх
у очах,
вбитий птах
серед квітів -
твоя душа...

* * * * *

Так легко під ранок п'ється
чорна вода з джерела...
так легко... аж навіть здається -
то доля сюди привела...

Хор сутінкових тіней
співає - їх пісня стара:
"Поглянь на сплетіння ліній -
насправді ти наша сестра!

Ми просто раніше воскресли,
а ти вже тут всім чужа.
Дорогу до нас прокресли
блискучим вістрям ножа:

коли воно дійде до серця -
біль зникне, ти не одна -
в твоїх судинах поллється
джерельна вода крижана..."

Не Для Друку !!!

Легенда про Матіолу

Він сидів на краю безодні і дивився вниз. Його плащ сріблится у світлі Місяця, та яскравіше за Місяць блищали його очі. Воїн сидів непорушно. Він умів слухати тишу.

- Я давно чекаю на тебе. - Темрява над прірвою повільно набирала силуету дівчини. Здалось - вона виринула з провалля... - Я здивована твоєю сміливістю, шляхетністю та відвагою. Я знала, що ти прийдеш - і ось ти тут.

Зорі тьмяніли від заздрості - їм не зрівняти з блиском її очей. Ніжний овал обличчя був як пелюстка лілії, осяяна Місяцем... крижаної лілії...

- Маю подарунок для тебе. Звичайно, такий герой, як ти, міг би звершити на правду величні подвиги, ставши нашим соратником... - голос, що лунав із темряви, був солодший, за мед, і м'якший, за шовк. - Та я знаю - це неможливо. Тому - прийми мій подарунок!

Довге волосся дівчини було темнішим за ніч... ні, не темнішим - темним, як ніч... Темрява витікала з її очей, струменіла у складках одягу, прослизала в ласкавому голосі...ніжно огортала дівочу постать...

Вона була темною.

Ім'я їй - Ніч.

- Я подарую тобі стрілу, яка завжди б'є точно в ціль. Вона гостріша за найгостріший алмаз, бо зроблена з променів зір, котрі давно вже згасли. Візьми її - і ти станеш непереможним!

- Я не потребую перемоги такою ціною! - мовив юнак. - Волю сам заслужити свою поразку чи перемогу - чесно...

Ніч усміхнулась усмішкою, гострішою, ніж промінь Місяця.

- Я подарую тобі плащ. Під його покровом ти будеш невидимим для ворогів, і жодна зброя не зможе тобі зашкодити. Ось, прийми - ти станеш невразливим!

- Мені не потрібно зайвого захисту. Мої рани вказують на мої помилки, і за кожну з них я готовий відповісти.

Порив вітру здійняв у повітря її волосся, і воно затанцювало чорним полум'ям довкола обличчя. Очі на мить звузились, як очі змії, та мить минула...

Не Для Друку !!!

- Я зроблю тобі подарунок, від якого ти не зможеш відмовитися. Я подарую тобі найдорожче, що у мене є - мою квітку.

- Вона не схожа на земні квіти, бо не є смертною - вічна та незрадлива. Вона ненадовго прийде в цей світ і незабаром його покине. Вона - як пісня: той, хто почує її - щасливий, доки не змовкне останній звук, щоб назавжди залишитись у серцях людей... її звать Матіола. Зустринь її - і ти станеш щасливим!

І втретє похитав юнак головою: - Я не прийму подарунка від Ночі!

- Воїн Світла! - губи хижо вигнулились, і вигин лука не був би смертоноснішим. - Що є Світло без Темряви?! Воно нікчемне! Але я не приймаю назад своїх подарунків.

Як тільки останній промінь Місяця поцілує Землю, гостра стріла пронизає твоє серце, щоб залишитись у ньому навіки. Кожної повні вона впиватиметься в серце вселяючи страх та тривогу в твою душу, і не знаходитимеш ти спокою такої ночі.

Невагомий покров огорне твоє тіло; тебе не бачитимуть ні вороги, ані друзі. Для них ти будеш як пасмо туману літньої ночі - й не більше.

А Матіола стане твоїм прокляттям. Віднині ти шукатимеш її по всій Землі - в кожних очах і у кожній квітці, в росі і веселці, і в світлі далеких зірок. Вона стане твоєю манією, твоєю пристрасстю, нічним маренням, від якого люди прокидаються з мертво-блідим обличчям і спиною, липкою від холодного поту, поранені пекучим усвідомленням того, що це був лише сон...

- Ти шукатимеш її всюди, а якщо й знайдеш... Та краще тобі її не знайти!

Демонічний сміх розбив повітря на тисячі дрібних уламків і впав непритомним юний сміливець, що наважився кинути виклик Цариці Темряви...

Багато років потому стомлений подорожній спинився перепочити на тому ж місці. Жвавість та легкість його рухів, не скованих навіть багатоденною втомою, дивно суперечила поораному зморшками обличчю. Колись блискучі очі потьмяніли - вогонь у них згас, перетворившись на попіл, який сріблястим інеєм

Не Для Друку !!!

вкрив волосся. Меч, що висів при боці, свідчив - колись цей мандрівник був воїном.

Настала ніч. З нетерпінням вдивлявся чоловік у темряву прірви, з якої вимальовувалась постать дівчини.

- Ти! - скрикнув він. - Я чекав тебе тут! Після тої проклятої ночі я не живу більше! Я ходжу по землі, живлюсь і дихаю, та душа моя мертва...

Стріла із променів згаслих зір не турбує мене більше, бо серце моє перетворилось на згаслу зірку.

Твій плащ не має на мене впливу, бо всі люди перестали для мене існувати, відколи я зустрів її - мою Матіолу... і втратив.

Все життя я шукав її в кожному подиху вітру, в кожному промені світла... Мій меч вже багато років не бачив Сонця, та я не шкодую - я все зробив би заради неї, та її вже нема на землі... і ніколи не буде!.. О, чим заспокоїти цей біль?! Він випив вогонь з моїх очей і вбив душу в моєму тілі. І я би вже давно помер (я не боюся смерті, бо це - лише інший бік життя), та я знаю - ти можеш мені допомогти. Поверни мені Матіолу, я не можу жити без неї...

Тріумфуюча усмішка майнула по обличчю Ночі, такому ж довершено прекрасному, як і багато років тому.

- І я допоможу тобі. Кинь свій меч до моїх ніг - ти більше не Воїн Світла! Я заберу тебе у свій сад, де під ніжними променями вічнорйливого Місяця серед тисяч інших квітів квітне твоя Матіола - моя донька. Ходімо, і ти станеш щасливим!

Зачарований Ніччю, воїн радісно кинувся в прірву... Темрява захопила його, й оманливий, солодкий, як дикий мед, голос все ще лунав у вухах...

Зранку пастухи знайшли меч і попіл багаття на скелі біля урвища. Все, що вони могли сказати про незнайомця, який переночував тут і загадково зник - це те, що колись він був воїном... І полетіла по світу легенда про те, як небезпечно перечити Цариці Темряви...

Не Для Друку !!!

Ніка /sebto Осінь/

[Історія хвороби]

Цитринове небо - у мене в долонях,
Стирає з повік сльози сонного міста.
Втікати. Звідси. З тобою. Сьогодні.
Зриватись за вітром, аж поки не пізно...

А ти знову зрадив із чашкою чаю
Грозі, загортаючи блискавки в ковдру...
За кольором неба тебе шукаю,
Поміж акварелей твого підвіконня.

* * * * *

Коли схочеш втекти - то потягом,
Перерізавши сонцю крила.
Виривайся назовні протягом
З-між конвертів поштових відділень.
Якщо раптом захочеш зникнути -
Розчинися в холодній каві.
І ранково-сонними вікнами
Випадай з оправ окулярів.
Заховайся.

Не Для Друку !!!

* * * * *

Платівка Pink Floyd. Дощик з великих крапель і тонких почуттів до неї - природи. Мокре волосся, мокра свідомість, мокрий запах, мокра душевна ковдра...А все тільки, для затишку, нудьги і беззахисності сухих хрустких солом'яних людей...

Маріан

На завтра - дощі... А поки - лови їхній мокрий дебют у ще досі сухі долоні. Приховуй маленькі грозові краплини у своїх руках, вони також потребують тепла і затишку. Втримай їх в пасмах заплутаного волосся, може, ще на завтра складуть тобі компанію в цьому безлюдному місті поодиноких парасоль і, наляканих калюжами перехожих. Вони насправді не тут - вони поспішають, подумки загортаючись у ковдру, в обіймах з гребінцем і теплим повітрям фена. Бояться, що розтануть, і ніхто про них не згадає потому. Ніхто не знайде в блискучих ранкових калюжах. І лише напівсонні львівські маршрутки розтинатимуть їхні тіла, розхляпуючи по вологому, побитому колесами, асфальту. Бояться бути водою, що плямкає зараз у твоїх черевиках, ретельно пережовуючи всі майже нереальні замальовки, які ти знайшов чверть години тому в горнятку зеленого чаю. І зараз ти, ще під враженням побаченого, ловиш широко розчахнутими повіками останні травневі бризки, розкидані сірими хмарами. В твоїх віях заплутуються краплинки небесної бірюзи і від того вулиця навколо здається занадто примарною, щоб існувати насправді. І з-поміж її намочених стін висковзує подихом вітру дитя мокрої бруківки і зтяжних листопадів. Сьогодні вона прийшла в червоних капцях, ховаючись під парасолькою в їхній колір. Втримуючи в посмішці всі весняні грози. Згортаючи у фотоальбомах зачіски всі дотики травневого вітру. Назавтра - дощі, отже, вона залишиться з тобою, поки триватиме цей неперервний потік води-із-неба, поки триватиме ілюзія потонулих вулиць. Поки вдвох під парасолею...

Не Для Друку !!!

* * * * *

Люзія посмішки у нитках погляду..
Затрохи криво - треба підправити,
Заледь лукаво - та хочу...залишити.
Заледве не в темряві без шансу не втратити...
Беру до рук сто літ гуашями,
Малюю знов тебе - для спогадів.
Занадто штучно - мішати напрями -
Мене й тебе, мов ранок споночі.
Та знов звільняю свої претензії:
Малюю білим на фоні - чорному
Твій погляд, відбитий в кривому дзеркалі -
Дивитись на фото занадто холодно...

* * * * *

загорнена в церату йду до тебе,
минаючи крізь стіни і мости.
ти так хотів. і очі в колір неба,
волошками запрошені цвісти.
подовжені удвічі рукавами,
сплітаю знову руки у вузли.
я не сліпа, хоч бачу тільки снами,
я не німа, бо маю слово «ти»...

ховаю три стріли глибоко в скронях
і втрата волі - то моя поразка.
втікати строго заборонено!
такий наказ...

Не Для Друку !!!

* * * * *

...Як важко танцювати на межі...

Свят

Як важко танцювати на межі,

Між тим, що ти хотів сказати,

І що я таки сказала...

Цей світ до НАС навмисне збайдужів,

Щоб встояв ТИ. Бо Я ще вчора впала.

Я вчуся розмовляти без тире,

Бо ти не пишеш розділових знаків.

Ще вісім ком, наш діалог помре.

Три крапки... Три гудки... Три крапки!!!

Коли закінчиш вірш?! Вже бракне слів.

Ховаєш очі і не знаєш, що сказати...

Так важко танцювати на межі

Рядків щоденника, розтятого в цитатах:

Чи знову телефонне "Подзвони!" -

То тема для нових рядків роману?

...Три кроки вбік... А втім... - нема війни.

Нема убитих стрілами поранених.

Заший і йди! Я знаю, вмієш так.

І я танцюю, доки зірве подих,

І фанатично вчу ще незнайомі па,

Щоб разом з дахом - стрімко вниз, по сходах...

Мовчиш. Мовчу. - Дотримуємся правил,

Нехай гуде у телефонних дротах чайник.

Ми по два боки кривих дзеркал,

Нема зв'язку. Мережу зайнято...

...Я танцюю по схемі долі...

Свят

Не Для Друку !!!

* * * * *

Бачиш події! - а це тільки субтитри,
бо решти не дано розуміти...

Маріан

Завіса...

Сліпі. Ми. Бо дим виїв очі, залишивши навзамін можливість безболісно вмирати протягом всього життя. Звідси - чорний гумор, а що ж іще може бути в нашій темряві. Хіба що - сарказм, замість моєї іронії... Ти кажеш - так треба. Але кому?

Повільно відсуваю шторку повік. А може - не сліпі. Тобто не зовсім. Тоді ще ховались від вогнища, на якому інквізитори спалювали довіру. Були дітьми і боялись страт, це лише зараз успішно вбиваємо несказані слова. Труп застрягають в горлі, а звідти - всілякі ларингіти, списані на переохолодження. Так смішно боятися смерті, маючи всередині цілий цвинтар...

Іноді минуле починає гамселити по черепу. Тоді пишу для нього епітафії і відсилаю винуватцям у коротких листах. Це погіршує самопочуття, бо ніхто не вміє читати. Або читати правильно - не маю встановленої програми, яка запаковує слова у натяки. Ставим один на одному хрест і не можемо вилізти з в'язниці, яка - внаслідок...

Завіса...

Не Для Друку !!!

Володимир Омельченко (Львів)

Матеріалістична діалектика. Контраст.

Сняться слони. Сновидіння матеріаліста. Вони іржуть й брикаються, постійно й безперервно. Матеріаліста постійно й безперервно відвідають сновидіння. Постійно йому хочеться додому, й він також, ні, не систематично, а множинно й безперервно хоче їсти. Й слово "хочу" не вирізняється завершеною формою, в ньому відсутня конкретна ціль, воно безмежне й безперервне. Він його відмовляється конкретизувати щодо себе, бо слово "хочу" не вписується у загальний перебіг життя. Й слово "перебіг" контрастує з уявленням про світ - його світ. А дієслово "ідеється", не піддається часу. Матеріаліст хоче їсти, матеріаліст відмовляється конкретизувати й визначати своє місце у своїх ж бажаннях, й "ідеється" в нього аморфне. Матеріаліст хоче кохати, але визначати цей термін він відмовляється, бо "кохати" - сакральне й не піддається аналізу. Його сублимація відбивається від забрудненого скла своєї пошарпаної й задрипаної квартирки, десь на межі цивілізації, яка починається - та сама цивілізація, коли завершується його пошарпана й задрипана квартира. Але коли він вдома, слова "починається" й "завершується" не несуть ознак часу. Вони так само абстрактні й безмежні як слова "хочу" й "ідеється".

Матеріаліст втомився, він сидить в своїй канапі, згадує про маму, портрет якої висить на стіні, вона жива, хоч він ховав її десь на межі своєї цивілізації, й слово "ховав" у його думках набуває безкінечності, воно, слово, стає у час коли межа між світам зника, й ломка у серцевій глибині виростає у безперервне "хочу", він її так само "ховає" як й "кохає".

А за вікном граються голуби, літа яструб, й діти голосять свою радість, так, що гомін молодих сердець долітає до самого віконця, загубленого серед сірої юрби очей кам'яного велетня, який пригріває у своїм тілі тисячі самотніх сердець. За стінкою стукають ногами, б'ють посуд й сваряться - то його сусіди. Вони живуть й повільно гаснуть у самотності. Але й вони знаходять своє місце у плюндрованому матеріалістичною діалектикою мозку

Не Для Друку !!!

Матеріаліста, своє законне місце. Вони живуть і будуть жити, він буде щиро й ласкаво любити своїх сусідів через стінку, гладити плитку кухні, за якою чутно голос дружини, очі якої темніють, а волосся сивіє.

Вона фарбує своє волосся, вона працює на ринку, вона виховує дітей, діти котяться у прірву небуття, бо наркомани, а чоловік приречено бухає "на гарожах" свого дружбана. Він щоденно бачить ту несправедливість, яка спричиняє глибину безкінечного падіння своїх сусідів. Вони народжуються у болі, вони виростають у болі, вони забувають своє серце й душу у болі. "Хтось винен!" - Пульсує у скронях Матеріаліста. - "Хтось у цьому винен". У тому, що чисті й невинні, бажаючи кохання й теплоти люди викидаються у жах життя, винищуються з середини, їм випалюють м'яке людяне нутро залізом ненависті, добро стає рідкістю, й в очах гомонить біль, до якого звикають, а за "звикають" виростає байдужість й невміння співчувати.

Співає свою залізну й важку пісню трамвай з кондуктором Сонею на борті. На зупинку висипається юрба народу, й всі йдуть по домам з пакунками й квітами. Небо вибухає блакиттю й сонцем, яке от-от має сховатись за обрієм. Діти біжать додому дивитись мультики й кіно, а серце Матеріаліста гріє думка про те, що він з усіма єдиний, до смерті й забуття спільний й пов'язаний. Він відмовляється надавати словам завершеної форми, він не дає речам ознак часу, й погляди його безмежні. Його сивий чуб, який свиса на письмовий стіл, грається з протягом. Його лоба розбили десятки зморшок, а його очі бачать світи, де люди без облич, де серця підстрибують від безкінечної єдності й де сум така сама рідкість як й голод. Матеріаліст по дитячому колупається пальчиком у кріслі, й приходиться до висновку, що при відсутності часу, місця й дії його думок, за нестачею форми його образам: світ який він собі уявляє, точніше світ, на який він дивиться з вікна - безкінечно однаковий. Люди перед ним зливаються у "Ми", десь за рогом чигає на мандрівників пристрасть, а біль та нерозуміння зникли у людяній та щасливій юрбі. Матеріалісту стає легко, й він сумно згадує про

Не Для Друку !!!

кохання. Його кохання має приставку "екс", воно було, і його бачення світу руйнується. Він дивиться у вікно, а там сонце сіло. Там немає людей й поодинокі образи наркоманів ховаються у гаражах.

За стінкою п'яні й суворі голоси, за стелею кохаються, а ніч дарує йому його світ, де існує він, існують люди, які кохають без приставки "екс", й бігають дітлахи які відмовляються розмовляти й дорослішати.

У хаті тиша. "У космосі либонь холодно" - каже собі Матеріаліст й щасливо засинає на старому ліжку, яке бачило ще його сумну й самотню мати-героїню, яку одного мерзенного дня залишають її батьки та його батько. Він заплющує очі й відчуває, як на його сивий чуб з любов'ю дивиться мати з пожовклої світлини на стіні.

Сьогодні особливий день, великий день. Сьогодні кондуктор Соня, яка працює на трамваї номер п'ятнадцять, яка має плямки на лобі, гарненький носик й коротку спідницю що облягає міцні стегна, сказала йому "так". Вона відповіла йому згодою. І щасливий Матеріаліст, раптом залишивши трамвай номер п'ятнадцять та зниклої Соню з короткою спідницею й міцними стегнами, побіг додому. Матеріаліст раптом відчув, що світ став ширший за його власну квартиру, де з вікна відкривається вид на захід й схід сонця, де прожите його життя й де народжувалися світи з приставкою "анти". Світ, наш єдиний світ, став по справжньому безмежний. Матеріаліст біг й повторював про себе остаточне й завершене "так" Соні, він хотів обнімати її тіло, яке зараз тільки його, він відчував її душу, яка була тільки її, він прославляв небо, яке змінювалось безліч разів, він цілував бабусю, яка мала нещасний вигляд і думав про те, що й вона хоч якось щаслива, він викидав мотлох з старої, але вже не задріпаної квартири, він плакав й просив у Бога, щоб "так" коханої людини було остаточним, й раптом...

Раптом він побачив світлину мами яка висіла на стіні й пожовкло вдивлялось у його червоне обличчя. "Мамо ти жива!" - Сказав Матеріаліст й зняв її фото зі стінки. Та виявилось, що не

Не Для Друку !!!

дарма фото мами висіло саме тут, на цьому місці - за світлиною виявилась діра що вела до покоїв подружжя, яке постійно сварилось. Матеріаліст подивився туди й побачив, як пофарбована голова жінки схилилась до плеча її чоловіка, й обличчя їх були невимовно щасливі.

"Хай би він здох, цей Ніцше зі своїми запереченням" - промовив Юрко, спускаючись з табурета. "Виявляється, живі не тільки близькі люди, а й примари минулого, які нас нищать крізь століття, але годі про це, годі! Час кохати!"

Не Для Друку !!!

Варвара Черезова (Луцьк)

Ранок як ранок - трішки кави, більше Кафки.
Подружній секс - з одним оргазмом (для нього).
А далі вокзал... Подерті, обпльовані лавки.
А, отже, нічого дивного чи нового.

А знаєш? Ми з тобою все ж таки піонери!
Звикли до біломору, дороги, вина, металу.
Любий, чого ти хочеш? Листок паперу,
чорнильну ручку, гарненьку музу, це мало?

Мене спитали, що люблю-не люблю і чого я хочу
люблю доню, джаз, коньяк, секс у крутій машині.
Не люблю підлості, помсти, порожні, байдужі очі
теж дратують, нас багато таких і ми не винні...

Що буде завтра? Напевно Москва чи Відень,
Я матиму спокій, ти легкодоступну дівку.
Гламурні дівиці звалили давно на південь,
А ми випробовуєм львівську стару бруківку...

Не Для Друку !!!

Зафіранчені вікна услід мені зиркнули скуто.
Безмаршрутне таксі ледве чутно вривається в ніч.
У навушниках джаз - перевірена протиотрута
проти тебе, печалі й душевних моїх протиріч...

Замуркоче двигун, заспокоїть мене, заколише.
Не спіши мій водію. До ранку ще мрій і видінь,
задушевних розмов... І що далі, то більше і більше
довіряю дорозі... Покинь мене, смутку, покинь...

Вона.

Щемить...
Ще мить - і серце моє розірветься з розпуки!
І нектар вже не п'ється, налейте мені коньяку.
У гіркій безнадії до тебе протягую руки,
прагну сильних плечей, а знаходжу опору хистку.

Припадаю до рук (срібні струни розкраяли в шмаття).
Дім старий, мов катівня замучених музою душ.
Щось стікає з очей, я молюсь з істеричним завзяттям.
То не сльози, мій любий, то просто розмазалась туш.

Він.

В моїх венах не кров, а дешево, замучене віскі,
від моїх сигарет у кімнаті повітря - хоч ріж.
Всім законам супроти рукописи тліють мов тріски.
У старому каміні останній допалюю вірш.

Твій знецінений майстер, маестро забутого соло!
Струни рвав, ніби нерви, палив безнадійні мости.
У руках моїх крейда магичне окреслює коло,
у німому бажанні хоч тут свій талант зберегти.

Не Для Друку !!!

Пурпурові вітрила

Корабель твій забуто і спогади вкрилися пилом.
І Асоль постаріла і більше тобі не кохана.
Капітане мій, Грею, невже пурпурові вітрила
Ти порвав на ганчірки і ними замотував рани?

Звідки рани? Ну звісно, із вітром нерівне змагання.
Від надії і мрій залишилися гострі уламки...
Ти забув про Асоль, що у серці плекала кохання
І з піску будувала тендітні омріяні замки.

А вона так чекала на іншому березі моря
І кохала і снила тобою одним, Капітане.
Тільки їй не судилось зустріти тебе апріорі.
І сусіди сміялись: "дивачка, а ходить як панна"...

Корабель твій забуто і спогади вкрилися пилом.
Все що маєш - то човен, хистку, кособоку хатину.
Ти порвав на ганчірки свої пурпурові вітрила
І в останнім шматку ти на ринок приносиш рибину...

Не Для Друку !!!

Астис

СКАЗКА НОЧИ

Эй, малыш, ты не спишь?
Тогда давай подойдем к окну
И я покажу тебе чудо,
Которое можно увидеть только ночью, когда не спишь.

Посмотри туда... Видишь? Упала Звезда,
Ее поймала маленькая фея.
Она ловит падающие звезды
И украшает ими свои прозрачные крылышки.

А вон там что-то промелькнуло над лесом-
Это старый филин.
Он живет в дупле большого дуба,
Что возле разрушенной водяной мельницы.

Смотри, смотри !
Кто-то крадется под деревьями...
О! Это черная кошка с изумрудными глазами.
Это старая Колдунья, что живет в ветхом доме на опушке леса.
Она всегда ночью превращается в кошку и ищет Папоротник,
Который зацветет весной огненным цветком.

Не пугайся, малыш, она нас не видит!
Лучше послушай, что там звенит
Серебряными колокольчиками в чаще леса!
Слышишь?

Это эльфы, они сидят на деревьях
И перебирают струны из паутинок волшебных паучков.
Редко можно услышать как они играют.
Осторожно! Не спугни их! Они могут больше не прийти!

Смотри, Луна освещает расщелину
В Черной Горе

Не Для Друку !!!

Там живет маленький Дракон
Он мой друг. Я часто прихожу к нему по ночам
Мы разговариваем о цветах...

Недавно он подарил мне голубой цветок,
Который превратился в чудесную бабочку!
Ты спрашиваешь где она?
Она улетела за горы к другим цветам,
Чтобы научить их летать.

Слышишь протяжный хриплый стон?
Это скрипит сухая ветка на осине
На ней сидит черный Ворон
И слушает, как и мы, сказку ночи.

Ну что ж, малыш, скоро начнет светать
И ночь, завернув свои тайны в звездный плащ,
Уйдет за горы.
Ты просишь, чтоб я остался?
Спи, малыш, я приду к тебе
Следующей ночью.

Ночь. Пустота. Боль.
Рассыпанная Жизнью соль.
Ветер. Холод. Страх.
Вечер - кающийся монах.

Колокол. Звон. Мрак.
Утро - преданный Враг.
Звезды. Месяц. Пыль
Сопротивляться нет сил.

Мысли. Голос. Взгляд.
Найденный снова Ад.
Дорога. Слезы. Смерч.
Не найденный смысл - Смерть.

Не Для Друку !!!

Маша Пелепенко

Г.Г. Маркес - "13 фраз про життя".

1. Я люблю тебе не за те, хто ти, а за те, хто я, коли я з тобою.
2. Жодна людина не заслуговує твоїх сліз, а ті, що заслуговують, не примусять тебе плакати.
3. Якщо хтось не любить тебе так, як тобі хочеться, це ще не означає, що він (вона) не любить тебе усією душею.
4. Справжній друг - це той, хто буде тримати тебе за руку і відчуватиме твоє серце.
5. Найгірший спосіб скучити за людиною - це бути з нею і розуміти, що вона ніколи не буде твоєю.
6. Ніколи не втомлюйся усміхатися, навіть коли тобі сумно, - адже хтось може закохатися у твою усмішку.
7. Можливо, в цьому світі ти лише просто людина, але для когось ти - цілий світ.
8. Не варто гаяти час на людину, яка не прагне провести його з тобою.
9. Ймовірно, Бог хоче, щоб ми зустрічали "не тих" доти, доки не зустрінемо "того єдиного". Навіщо? Для того, щоб коли це нарешті станеться, ми були вдячні.
10. Не плач з того, що це скінчилося. Усміхнись - бо це було.
11. Завжди знайдуться ті, хто завдасть тобі болю. Але продовжуй вірити людям, просто будь трохи обережнішим...
12. Стань кращим і сам зрозумій, хто ти, перш ніж зустріти когось і сподіватися, що він зрозуміє тебе.
13. Не докладай надто багато зусиль - все найкраще трапляється неждано.

Не Для Друку !!!

* * * * *

давай домовимось бути собою.
давай не будемо блукати лабіринтами свідомості.
давай не розбивати руки в кров.
давай не мріяти про смерть
давай...
це так легко побути на одинці з самим собою.
це так легко, ще одна маска, яка буде невимовно до лица.
це ж легко?!...

* * * * *

про що думають люди холодними зимовими безсонними ночами?!
я не знаю. Коли приходить ніч я рідко коли хочу спати. Якби не
холод, я воліла б блудити порожніми вулицями аж до світанку. Або
завалитися в гості до ангела, пити трав"яний чай та грітись біля
печі.
Весна...
Я чекаю її з нетерпінням, адже стане врешті тепло і я зможу кудись
звалити звідси.
Куди?!
Далеко. в ліс, да річки, до замку. куди завгодно.
Нащо?!

Просто. адже життя проста штука.

* * * * *

Шукаю себе на сторінках старих листів.
ти знаєш досі пам"ятаю кожен натяк і відчуваю
запах осені між словами. дивна настальгія
затмарює розум. прогулянки нічним містом не
приносять нічого крім вранішньої простуди і
порожню смс : "як справи?!"
Вдивляєшся у візерунок тріщин і стелі. якби була сила, повернула
б ніч і зупинила б час, щоб знову не заповнювати годину за годиною
ефемерними надіями та фатальною завісою наркотичного мороку.
відганяю залишки сну і знову поринаю у затхле повітря похмурого
ранку. запалюю останю цигарку. сьогодні мені, напевно, знов
доведеться рятувати чийсь спогади, думки і мрії. знову зводити

Не Для Друку !!!

повітряні замки та стирати кров з чиєїсь душі. але це трохи згодом, зараз кава і знов натягати крила...

Требе їх попрали, бо зовсім почорніли...

* * * * *

... що я люблю?! я люблю осінь, молочний шоколад і яскраве гаряче сонце. Я люблю гуляти під дощем, чай з цукром, високу траву та червоне... Люблю читати, спати під теплою ковдрою незалежно від пори року. Люблю сирник з родзинками, котів та відвертість.

... всього нічого вартує моє життя... всього навсього любові друзів...

* * * * *

Будь-ласка...

Повільно вчуся читати між стрічками свідомості підсвідомий шифр. Розбираю до найменших деталей кожен рух та траєкторію мимовільно промовлених слів. Захоплююсь дбайливо сконструйованою усмішкою, якщо не помиляюсь №5 ?! ніхто не заважає розкладати волосинки на місце дислокації з космосом, а ще ними ти збираєш чужі сльози. Химерні витвори твоєї уяви впливають з кожного кинутого у перехожого погляду.

Хто не будь...

Ти майстерно змінюєш маску за маскою оголюючи все тіло... я знаю це маневр, люди копають глибше, а все насправді на зовні. Розфасовуєш думки та пакуєш їх у файли. Ти готовий розбирати дедуктивно, діалектично, чи вручну. Ти думаєш у тебе в душі Механізм останньої моделі, і зі знайомствами тобі вдасться як мінімум століття бути модним.

Не Для Друку !!!

будь-ласка...

Ти не зауважуєш деструктивних елементів. Жодна людина не обернеться антифасадом до твоїх красномовних амбіцій. Ти не йдеш на компроміс. Повна домінантність. Давайте, ви усі, складайте зброю!!!

Будь-ласка... хто небудь... будь-ласка...

Допоможіть!!!

* * * * *

Я просила...

На вулиці було сонечко, і тепло вривалось у залишки одягу на тілі. Розцвітали квіти, та марево солодкої дійсності затьмарювало свідомість.

Хотілось вирватися з буденої колізії проблем. Хотілося розчинитися у просторі незбагненого дійства сонячного бризу. Хотілося танцювати посеред вулиць, доріг, дахів. Хотілось вирушити у подорож довжиною в життя. Хотілось сміятися. Хотілось жити.

Я просила тебе покинути все, щоб віднайти найважливіше у цьому житті...

Ти завжди знаходив куди важливіші речі: робота, сон, борги. Ти завжди знаходив куди важливіші речі: брудний посуд, вчорашня знайома, кольоровий монітор комп'ютера. Ти завжди знаходив куди важливіші речі: страх, звичка, зламані крила.

Я просила тебе покинути все, щоб віднайти найважливіше у

Не Для Друку !!!

цьому житті, те, заради чого таки варто жити...

Ти маєш відчуття стилю, та непогане становище в суспільстві. Ти маєш 100 ватні колонки, та пульт дистанційного керування. Ти маєш кімнату в центрі міста, та цілодобово гарячу воду. Ти маєш свою думку, та тобі є за що себе любити.

Я просила тебе покинути все, щоб віднайти найважливіше у цьому житті, те, заради чого таки варто жити, те, що може врятувати цей світ...

Ти добився свого: жодних проблем. Ти добився свого: жодних конкурентів. Ти добився свого: жодних черг. Ти добився свого: жодних друзів.

Я просила тебе покинути все, що віднайти найважливіше у цьому житті, те, заради чого таки варто жити, те, що може врятувати цей світ...

.... любов.

Ти сказав: "давай ідемо..." і заснув на ліжку. Сонця на вулиці вже не було. Тихо йшов сніг, нагадуючи про швидкоплиність життя. Що ж робити?!... знімаю крила, стираю усмішку, консервую радість до наступної весни. Йду спати поруч.

* * * * *

Нащо боятися?!

Зрештою проблема індивідуальності завжди виходить на перший план, і мати щось своє - це "необхідність", але, як показує практика, надиктованою собі самою ж безсоної ночі десь о другій чи третій годині. Самі собі створюємо рамки, в яких живемо, так звані запропоновані обставини, для чого?!

Не Для Друку !!!

Як себе зберегти?!

Я знаю у чому проблема суїциду. Зовсім не в тому, що відчуваєш себе тут якось не так. Люди, які чинять самогубство, не хочуть припинити життя, вони хочуть припинити свідомість, як останій крок, щоб не думати, щоб припинити потік болю, страждань, бо це роздирає. Зрештою, різання рук зводиться або до того, щоб не відчувати психологічний біль, або, коли вже, здається, нічого не відчуваєш, у якості перевірки - а як з фізичним болем?!

Зміст існування?!

Біль, розпач, сльози, друзі з якими ти хотів би бути завжди, зрештою, це лише етап. Усе це може пройти... з чи без твого бажання. І нічого розбивати руки в кров, курити, чи грозитися, що ти цього не допустиш. Це якась необхідність, чи щось на кшталт цього.

Згодом доходиш до думки, що жоден світанок не вартує того, щоб ним знехтували, і абсолютно нічого в цьому світі не відбувається просто так.

Создание Волка

Всевышний за ослушание изгнал Адама и Еву из рая, но вскоре в милосердии Своем пожалел несчастных: в раю первые мужчина и женщина жили без забот, подобно пташкам Божьим, а теперь им предстояло познать нужду, лишения, страх и боль. И сжалился Господь над ослушниками, и решил смягчить их участь. Вот призвал он к себе Адама и Еву. И они, пристыженные, стояли перед Творцом и трепетали: а ну как снова прогневали Создателя? Но Господь протянул Адаму ивовый прутик и велел: "Когда познаете вы великий голод и не найдете себе никакого пропитания, ударь по морским волнам этим прутиком". Возрадовались Адам и Ева. Но говорит Господь Адаму: "Запомни, тебе даю я этот прутик. А супруге твоей лучше и вовсе его не касаться".

Адам и Ева тяжело страдали после изгнания из райских куш, вот потому и решили они сразу испробовать волшебный прутик. Подошли они к морю, и Адам трижды ударил прутиком по волнам. И в тот же миг из моря появился диковинный зверь: сам весь белый, пушистый, а взгляд кроткий и ласковый. Подошел зверь к Адаму и улегся прямо у его ног. "Жена,- говорит Адам,- Господь послал нам овечку. Береги ее, она и молоком нас напоит, и накормит, и оденет".

"Вот и хорошо,- подумала Ева.- Но лучше бы у нас было две овечки". Дождалась Ева, пока муж ее уснет, и потихоньку забрала у него прутик. Подошла она к морю и хлестнула по волнам. Глядь- из морских волн выскочил страшный зверь. Рычит, глазами злобными сверкает, зубами лязгает. Волк! Ухватил овцу и потащил ее, бедную, в лес. Заплакала Ева, закричала, проснулся Адам. Видит: беда. Не стал он ругать непокорную жену, выхватил у нее прутик и снова стегнул по волнам. "Увы нам, опять волк!" - огорчился Адам при виде нового зверя. С виду и правда- такое же страшилище, серый да косматый. Испугался Адам. Но чудовище не тронуло его, убежало в лес.

Горько каялась Ева за свое непослушание. Но ничего не поделаешь, овечку не вернешь. И вдруг видит она: бежит к ней овечка, перепуганная, дрожит от страха, но цела и невредима.

Не Для Друку !!!

А следом трусит серый зверюга, но не рычит и зубами не лязгает, а покорно и смиренно ложится у ног Адама. И смотрит зверь на людей искательно и преданно. Нет и следа злобы и ярости в его глазах.

"Это собака,- промолвил Адам, рассмотрев зверя.- Она будет нам бесценным помощником и верным другом".

И после того Адам и Ева не раз хлестали волны морские волшебным ивовым прутиком. И убедились они, что все звери, которые являлись из вод морских по воле Адама, наделены кротким и добрым нравом, и покорствуют людям, и живут вместе с ними. А Ева могла вызывать из пучины морской одних лишь диких зверей да страшных чудовищ - едва ступив на берег, они убегали в лес и жили вольно, не подчиняясь человеку.

Легенда

Не Для Друку !!!

Хулио Кортасар.

ЖИЗНЬ ХРОНОПОВ И ФАМОВ

Часть 2

ПУТЕШЕСТВИЯ

Во время путешествий, когда фамам приходится заночевать в чужом городе, они поступают следующим образом. Один из фамов отправляется в гостиницу, где с превеликой осторожностью наводит справки о ценах, качестве простынь и цвете ковров. Другой спешит в комиссариат полиции и составляет акт о движимом и недвижимом имуществе всех троих, а также опись содержимого чемоданов. Третий фам отправляется напрямик в местную больницу, где заносит в блокнот расписание дежурства врачей разных специальностей.

Покончив с хлопотами, путешественники собираются на главной площади города, обмениваются наблюдениями и заходят в кафе выпить аперитиву. Но сначала они берутся за руки и водят хоровод. Этот танец известен под названием "Фамская радость".

Когда путешествовать отправляются хронопы, все отели переполнены, поезда уже ушли, дождь как из ведра, а таксисты сперва не берутся везти, а после заламывают безбожную цену. Но хронопы не унывают, так как твердо убеждены, что подобное происходит со всеми, и, когда наступает пора спать, говорят друг дружке: "Дивный город, ах, что за город!" Всю ночь им снится, будто в городе большой праздник и будто они приглашены. Наутро они просыпаются в прекрасном настроении, и вот таким манером хронопы и путешествуют.

Оседлые надейки довольствуются тем, что позволяют путешествовать по себе вещам и людям, напоминая статуи, на которые во что бы то ни стало надо пойти поглядеть, потому что сами-то они не придут!

Не Для Друку !!!

ХРАНЕНИЕ ВОСПОМИНАНИЙ

Чтобы сохранить свои воспоминания, фамы обычно бальзамируют их: уложив воспоминанию волосы и характерные признаки, они пеленают его с ног до головы в черное покрывало и прислоняют к стене в гостиной с этикеткой, на которой значится: "Прогулка в Кильмес" или "Фрэнк Синатра".

У хронопов не так: эти рассеянные мягкие существа позволяют воспоминаниям носиться с веселыми криками по всему дому, и те бегают между ними, а когда одно из них запутается в ногах, его нежно гладят, приговаривая: "Смотри не ушибись" или "Осторожней на лестнице".

Поэтому в доме у фамов порядок и тишина, в то время как у хронопов все вверх дном и постоянно хлопают двери. Соседи вечно жалуются на хронопов, а фамы, сочувственно кивая, спешат домой, чтобы посмотреть, все ли этикетки на месте.

ЧАСЫ

У одного фама были настенные часы, которые он каждую неделю заводит с ПРЕВЕЛИКОЙ ОСТОРОЖНОСТЬЮ. Проходивший мимо хроноп, увидев это, рассмеялся, отправился домой и соорудил себе часы из артишока, или по-латыни "супара scolymus", как еще можно и должно его называть.

Часы-артишок этого хронопа являются весьма своеобразным артишоком, черенок которого воткнут в отверстие в стене. Бесчисленные лепестки капустообразного цветка отмечают, который теперь час, а также и все другие часы, так что хронопу стоит оторвать один лепесток, и он уже знает, который час. Так как он отрывает их слева направо, каждый лепесток показывает точное время, а на следующий день хроноп начинает отрывать лепестки по новому кругу. У самой сердцевины время уже не может измеряться, но хроноп получает огромное удовольствие от фиолетового цветочного зародыша: приправив его маслом, уксусом и солью, он съедает его и вставляет в отверстие новые часы.

Не Для Друку !!!

ОБЕД

Не без труда один из хронопов изобрел жизнеметр. Нечто среднее между термометром и манометром, картотекой и *curriculum vitae*.

К примеру, хроноп принимает дома фама, надейку и языковеда. Используя свое изобретение, он определяет, что фам является инфражизнью, надейка - паражизнью, а языковед интержизнью. Что касается самого хронопа, то он может быть отнесен к слабому проявлению супержизни, но, скорее, в смысле поэтическом.

Во время обеда хроноп с наслаждением слушает сотрапезников, беседующих, по их мнению, на одну тему, а на самом деле кто в лес, кто по дрова. Интержизнь пользуется такими отвлеченными понятиями, как дух и сознание, что для паражизни равносильно звуку дождя, слушать который тоже дело тонкое. Разумеется, инфражизнь то и дело просит передать ей третий сыр, а супержизнь разделывает цыпленка со скоростью сорок два оборота, по методу Стенли Фитцсиммонса. Покончив со сладким, все прощаются и отправляются по своим делам, а на столе после жизней остаются лишь разрозненные кусочки смерти.

НОСОВЫЕ ПЛАТКИ

Фам богат, и у него есть служанка. Этот фам, использовав один раз носовой платок, тут же швыряет его в корзину для бумаг. Достает еще один платок - и туда же. В корзину он отправляет все использованные платки.

А кончаются эти - покупает новую коробку.

Служанка платки не выбрасывает, а сохраняет для себя. Но так как поведение фама ее корбит, в один прекрасный день, не вытерпев, она спрашивает: для того ли платки, чтобы их выбрасывать?!

- Дура набитая! - говорит фам. - Зачем спросила! Теперь будешь платки стирать, а мои деньги будут целее.

Не Для Друку !!!

ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО

Фамы построили завод по производству пожарной кишки и наняли уйму хронопов для ее скатывания и кладирования. Как только хронопы очутились на месте описываемых событий, их обуяла радость. Кишка выпускалась красная, синяя, желтая и фиолетовая. Она была прозрачная, так что можно было видеть, как внутри течет вода, разные пузырьки, а иногда и какое-нибудь ополоумевшее насекомое. Хронопы испустили восторженный крик и начали плясать стояк и коровяк, вместо того чтобы работать. Фамы рассердились и тут же применили пункты 21, 22 и 23 внутреннего распорядка с целью предотвратить в будущем подобные акты.

Так как фамы весьма рассеяны, хронопы не преминули воспользоваться первым же благоприятным случаем и, навалив целую гору кишки на грузовик, отправились в город. Встречая по дороге девочек, они отрезали по добромукуску синей кишки и тут же его дарили, чтобы девочка могла в ней скакать.

Вскоре на каждом углу можно было любоваться на расчудесные прозрачно-синие шары: в каждом было по девочке, которая вертелась в нем как белка в колесе.

Родители пытались кишку отнять и приспособить ее для поливки сада, но хитрюги хронопы заблаговременно кишку прокололи, так что вода вытекала струйками и кишка для поливки не годилась. В результате родители только устали, и каждая девочка смогла вернуться на свой угол и там прыгать сколько душе душе угодно.

Желтой кишкой хронопы украсили разные монументы, а зеленую пустили на ловушки, по африканскому образцу растянув ее в розариумах, чтобы любоваться, как из надеек получается куча мала. Вокруг упавших надеек хронопы плясали как стояк, так и коровяк, а надейки старались их усювестить, приговаривая:

- Хронические хрычи хронопы! Хряки!

Хронопы, вовсе не желавшие зла надейкам, помогали им подняться и каждой дарили по куску красной кишки. И надейки спешили домой, чтобы поскорее осуществить самую розовую мечту: поливать сады зеленые из красной кишки.

Не Для Друку !!!

Фамы завод прикрыли. Они устроили банкет со множеством надгробных речей и официантов, обносивших всех рыбой в обстановке горестных вздохов.

Фамы не пригласили ни одного хронопа, а только надеек, и то лишь тех, которые не попали в ловушку, так как уловленные надейки не могли нарадоваться на свою кишку, и фамы на них разобиделись.

БЛАГОТВОРИТЕЛЬНОСТЬ

Фамы способны на поступки, свидетельствующие об их крайнем добросердечии: так, например, стоит фаму встретить несчастную надейку, которая только что грохнулась с кокосовой пальмы, как он грузит ее в автомобиль и везет к себе домой, где начинает ее кормить и всячески развлекать, пока надейка не поправится и не решится еще раз вскарабкаться на кокосовую пальму. После такого поступка фам чувствует себя очень хорошо, он и в самом деле очень хороший, только ему не приходит в голову, что через несколько дней надейка снова свалится с пальмы. И в то время как надейка вторично свалилась, фам в своем клубе в прекрасном расположении духа думает о своем участливом отношении к несчастной надейке, когда он нашел ее под пальмой.

Хронопы, в общем-то, не добросердечны. Они спокойно проходят мимо самых душераздирающих сцен, например мимо бедной надейки, которая не может зашнуровать туфлю и стонет, сидя на краю тротуара. Хронопы и не посмотрят в ее сторону, с интересом провожая взглядом какуюнибудь пушинку. С подобными субъектами невозможно осуществлять лаготворительных мероприятий, именно поэтому руководство благотворительных обществ - сплошь фамы, а библиотечаршей там работает надейка. Со своих постов фамы ошутимо помогают хронопам, которым на это наплевать.

ПЕНИЕ ХРОНОПОВ

Когда хронопы поют свои любимые песни, они приходят в такое возбуждение, что частенько попадают под грузовики и велосипеды, вываливаются из окна и теряют не только то, что у

Не Для Друку !!!

них в карманах, но и счет дням.

Когда хроноп поет, надейки и фамы сбегаются послушать, хотя и не понимают, что здесь особенного, и даже несколько задеты. Окруженный толпой, хроноп воздевает ручки, словно поддерживает солнце, словно небо - блюдо, а солнце - голова Крестителя, так что песня хронопа как бы обнаженная Саломея, танцующая для фамов и надеек, которые застыли с раскрытыми ртами, спрашивая друг у друга - доколе?! Но так как в глубине души они славные (фамы просто хорошие, а надейки - безобидные дурочки), то в конце концов они хронопу аплодируют, а тот, придя в себя, удивленно озирается по сторонам и тоже начинает аплодировать, бедняжка.

СЛУЧАЙ

Маленький хроноп искал ключ от двери на тумбочке, тумбочку - в спальне, спальню - в доме, дом - на улице. Тут-то хроноп и зашел в тупик: какая улица, если нет ключа от двери на улицу!

МАЛАЯ ДОЗА

Один фам сделал открытие, что добродетель - круглый микроб, к тому же с бесчисленными ножками. Тут же он дал большую ложку добродетели своей теще. Результат превзошел все ожидания: сеньора прекратила делать язвительные замечания, основала клуб защиты заблудших альпинистов и по прошествии каких-нибудь двух месяцев повела себя столь образцово, что недостатки ее дочери, до этого незаметные, выплыли наружу, произведя на фаму ошеломляющее действие, и ему не оставалось ничего другого, как дать ложку добродетели жене, которая покинула его в ту же ночь, найдя мужа слишком мелким и фамоватым, то есть совершенно непохожим на моральные образцы, проплывавшие во всем блеске в ее воображении.

Фам долго пребывал в меланхолии и в конце концов осушил целый пузырек добродетели. Но продолжает чувствовать себя столь же одиноко и печально.

Не Для Друку !!!

Когда он сталкивается на улице с тещей или женой, они издали вежливо здороваются, но не решаются даже заговорить друг с другом - настолько велико их совершенство и страх заразиться.

ФОТО ВЫШЛО НЕЧЕТКИМ

Хроноп решает открыть входную дверь и, сунув руку в карман, вместо ключа извлекает коробок спичек. Хроноп крайне обеспокоен: если вместо ключа он находит спички, то не произошло ли самое ужасное - не стало ли в мире все шиворот-навыворот, и кто знает: если спички находятся там, где ключ, может случится, что его кошелек набит спичками, а сахарница - деньгами, а пианино - сахаром, а телефонная книга - нотами, а платяной шкаф - абонентами, а кровать - костюмами, а вазоны - простынями, а трамваи - розами, а поля - трамваями! И вот в страшной растерянности хроноп спешит поглядеть на себя в зеркало, но так как зеркало чуть сдвинуто, то увидел он подставку для зонтов, что подтверждает самые худшие его предположения, и он разражается рыданиями, падает на колени и складывает ручки, не зная, что делать. Соседские фамы прибежали его утешить, а за ними и надейки, но проходит много часов, прежде чем хроноп успокаивается и соглашается выпить чашку чаю, которую долго оглядывает и изучает, перед тем как отпить глоток: чего доброго, чашка чая окажется муравейником или книгой Сэмуэля Смайлса!..

ЕВГЕНИКА

Надо отметить, что хронопы уклоняются от деторождения, ибо первое, что делает, появившись на свет, новорожденный хронопчик, он грязно оскорбляет отца, подсознательно видя в нем средоточие всех несчастий, которые однажды станут и его несчастьями.

Именно поэтому хронопы приглашают к своим женам фамов, которые завсегда готовы, будучи существами крайне похотливыми. Помимо всего прочего, фамы полагают, что таким манером они сведут на нет моральное превосходство хронопов, но глубоко

Не Для Друку !!!

ошибаются, так как хронопы воспитывают детей на свой лад и в течение каких-нибудь двух-трех недель лишают их всякого фамоподобия.

ИХ ВЕРА В НАУКУ

Одна надейка верила в существование физиономических групп, то есть людей плосконосых, рыбомордых, толстощеких, унылоглазых, бровастолицых, научно-взглядных, парикмахероидных и т.д. Решив, окончательно их классифицировать, она начала с того, что завела большие списки своих знакомых и разделила их на вышеуказанные группы. Сперва она занялась первой группой, состоявшей из восьми плосконосых, и с удивлением обнаружила, что на самом деле эти парни подразделяются на три подгруппы, а именно: на усато-плосконосых, на боксиро-плосконосых и на министерско - плосконосых - соответственно 3, 3 и 2 плосконосых. Не успела она выделить подгруппы (а делала она это в ресторане "Паулиста-де-Сан-Мартин", где собрала всех с большим трудом и с не меньшим количеством охлажденного кофе с ромом), как убедилась, что первая подгруппа тоже неоднородна: двое усато-плосконосых принадлежали к типу тапиров, в то время как последнего со всей определенностью можно было отнести к плосконосому японского типа. Отведя его в сторону с помощью доброго бутерброда с анчоусами и рубленными яйцами, она занялась двумя тапиро-усато-плосконосыми и уже начала было вписывать этот вид в свою научную тетрадь, как неожиданно один из тапиро- посмотрел несколько вбок, а второй тапиро- несколько в другой бок, влествии чего надейка и все присутствующие с удивлением обнаружили: в то время как первый тапиро-, безусловно, являлся брахицефало-плосконосым, второй плосконосый обладал черепом, куда более приспособленным для того, чтобы вешать на него шляпу, нежели оную нахлобучивать. В результате распался и этот вид, а об остальных и говорить нечего, так как остальные перешли от охлажденного кофе с ромом к высокоградусной тростниковой водке, и если в чем-то и походили друг на друга на этом уровне, так это в твердой решимости продолжать пить на счет надейки.

Не Для Друку !!!

ИЗДЕРЖКИ ОБЩЕСТВЕННЫХ СЛУЖБ

Судите сами, что получается, когда полагаешься на хронопов. Не успели одного из них назначить Генеральным Директором Радиовещания, как этот хроноп созвал переводчиков с улицы Сан-Мартин и велел им перевести все тексты, объявления и песни на румынский язык, не столь уж и популярный в аргентинских кругах.

В восемь утра фамы начали включать свои приемники, горя желанием послушать последние известия, а также рекламу "Гениоля" и "Масла для жарки, которое самой высшей марки".

И стали все это слушать, но на румынском языке, так что поняли только марку продукта. Крайне удивленные, фамы начали трясти свои приемники, но передачи продолжали идти на румынском, даже танго "Этой ночью я напьюсь", а телефон Генеральной Дирекции Радиовещания обслуживала сеньорита, которая на гневные жалобы отвечала по-румынски, что еще больше усилило неописуемый переполох.

Как только Наиверховное Правительство узнало об этом, оно приказало расстрелять хронопа, который так бессовестно надругался над родными традициями. К несчастью, взвод был сформирован из хронопов-новобранцев: вместо того чтобы стрелять по Генеральному экс-Директору, они пальнули по толпе, собравшейся на Площади Мая, да так прицельно, что сразили шестерых морских офицеров и одного фармацевта. Привели взвод фамов: хроноп был надлежащим образом расстрелян, а на его место назначили известного автора фольклорных песен и очерка о сером веществе. Этот фам вернул родной язык радиотелефонии, но вышло так, что фамы успели потерять к этому делу всяческое доверие и почти не включали своих радиоприемников.

Многие фамы, по природе свое пессимисты, накупили словарей и пособий по изучению румынского языка, а также жизнеописания короля Кароля и госпожи Лупеску.

Румынский язык вопреки бешенству Наиверховного Правительства вошел в моду, и к могиле хронопа тайно стекались делегации, окроплявшие ее слезами и визитными карточками, на которых упоминались известнейшие фамилии Бухареста, города филателистов и покушений.

Не Для Друку !!!

БУДЬТЕ КАК ДОМА

Надейка построила себе дом и повесила у входа доску, на которой значилось:

КТО БЫ НИ ВОШЕЛ В ЭТОТ ДОМ - ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ!

Фам построил дом и вызывающие не повесил никаких досок.

Хроноп построил дом и, как водится у хронопов, повесил у портика разные доски, купленные готовыми или специально заказанные. Доски были прилажены так, что читались по порядку.

Первая гласила:

КТО БЫ НИ ВОШЕЛ В ЭТОТ ДОМ - ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ!

Вторая гласила:

ДОМ-ТО МАЛЕНЬКИЙ, ЗАТО СЕРДЦЕ БОЛЬШОЕ.

Третья гласила:

НЕПРОШЕНАЯ ПЕРСОНА - ПРИЯТНЕЕ ГАЗОНА!

Четвертая гласила:

ХОТЬ В КАРМАНЕ НИ ГРОША, НО ЗАТО ПОЕТ ДУША!

Пятая гласила:

ЭТА ДОСКА АННУЛИРУЕТ ВСЕ ПРЕДЫДУЩИЕ. ПШЕЛ ВОН, СОБАКА!

ВРАЧЕБНАЯ ПРАКТИКА

Один из практикующих хронопов открывает врачебную консультацию на улице Сантьяго-дель-Эстро. Тут же является больной и начинает жаловаться, сколько у него болячек, как он не может спать ночью и кушать днем.

- Купите большой букет роз, - советует хроноп.

Пациент смотрит на него, как на сумасшедшего, убегает, но, поразмыслив, букет покупает и тут же вылечивается. Он мчится к хронопу и сверх платы за рецепт дарит ему от нежных чувств красивый букет роз. Не успел он уйти, как хроноп падает на пол, у него болит и там, и здесь, он не может спать ночью и кушать днем.

Не Для Друку !!!

ЧАСТНОЕ И ОБЩЕСТВЕННОЕ

Однажды хроноп чистил на балконе зубы. Охваченный неопишуемым восторгом при виде восходящего солнца и прекрасных, легко скользящих по небу облаков, он с сатанинской силой сжал тюбик, отчего зубная паста начала выдавливаться длинной розовой лентой. Уложив на щетку чуть ли не целую гору, хроноп, заметил, что в тюбике остается еще какое-то количество пасты, начал его трясти, так что розовые хлопья полетели с балкона на улицу, где группа фамов как раз собрались потолковать о местных новостях.

Розовая паста шлепалась на шляпы фамов, в то время как наверху счастливый хроноп, напевая, радостно драил зубы. Фамы возмутились невиданным небрежением хронопа и решили направить делегацию, которая бы незамедлительно вынесла ему порицание. Делегация, составленная из трех фамов, тут же поднялась к хронопу и сделала ему следующее внушение:

- Хроноп, ты испортил наши шляпы, так что готовь деньги.

И вслед за этим, еще многозначительнее:

- Хроноп, не следовало бы так расточать зубную пасту!!!

ИЗЫСКАНИЯ

Три хронопа и фам объединились в спелеологическом смысле с целью обнаружения подземных ключей одного из источников. Добравшись до провала, ведущего в подземелье, хроноп, поддерживаемый коллегами, начинает спуск; на спине у него большой пакет, в котором находятся его излюбленные бутерброды (с сыром). Два хронопа-кабестана постепенно его спускают, а фам заносит в большую тетрадь все экспедиционные подробности. Вскоре от хронопа приходит первая весть, она ужасна - в результате ошибки ему положили бутерброды с ветчиной! Хроноп дергает за веревку и настаивает на подъеме. Хронопы-кабестаны в замешательстве советуются, а фам поднимается во весь свой ужасный рост и говорит "НЕТ!" с такой яростью, что хроноп,

Не Для Друку !!!

выпустив из рук веревку, спешит его успокоить. Что и делают, когда приходит новое сообщение, связанное с тем, что хроноп плюхнулся в один из ключей, откуда информирует, что дело дрянь: прерывая сообщение руганью и слезами, он кричит, что все бутерброды оказались с ветчиной и, сколько он их ни изучает, среди бутербродов с ветчиной нет ни одного с сыром.

ВОСПИТАНИЕ ПРИНЦА

У хронопов почти никогда не бывает детей, но, если такое случается, отцы теряют голову и происходят вещи из ряда вон выходящие. К примеру, у хронопа рождается сын - сейчас же на родителя нисходит благодать, он убежден, что сын его - громоотвод всего прекрасного и в жилах его течет чуть ли не полный курс химии, то тут, то там перемежаемый островками изящных искусств, поэзии и градостроительства. Естественно, хроноп не может смотреть на свое чадо иначе, как низко склонившись перед ним и произнося слова, исполненные почтительного уважения.

Сын же, как водится, старательно его ненавидит. Когда он достигает школьного возраста, отец записывает его в первый класс, и ребенок рад-радехонек среди себе подобных маленьких хронопов, фамов и надеек. Но по мере того как время близится к полудню, он начинает хныкать, так как знает, что у входа его наверняка ждет отец: завидя свое чадо, он всплеснет руками и начнет нести всякое-разное, вроде того:

- Здравсте-мордасти, хроноп, хроноп, самый лучший, самый росленький, самый румяный, самый дотошный, самый почтительный, самый прилежный из детей!

Вследствие чего стоящие у ограды фамы-юниоры и надейки-юниорки станут прыскать в кулак, а маленький хроноп тяжело возненавидит папашу и непременно между первым причастием и военной службой сотворит ему какую-нибудь пакость. Но хронопы не очень-то сокрушаются, потому что сами ненавидели своих отцов и даже склонны полагать, что ненависть эта - другое имя свободы или бесконечного мира.

Не Для Друку !!!

НАКЛЕИВАЙТЕ МАРКУ В ПРАВОМ ВЕРХНЕМ УГЛУ

Фам и хроноп - большие друзья. Однажды они вместе пришли на почту, чтобы отправить письма женам, которые стараниями "Кука и сына" путешествуют по Норвегии. Фам наклеивает свои марки тщательно, легко постукивая по ним, чтобы они лучше приклеились; хроноп, же, испустив ужасающий вопль и переполошив почтовых служащих, с безграничным гневом объявляет, что марки выполнены в отвратительно дурном вкусе и что его никогда не заставят надругаться над супружеской любовью столь жалким способом. Фам смущен, так как свои марки он уже приклеил, но, будучи близким другом хронопа, он берет его сторону и отваживается заявить, что да - вид на марке в 20 сентаво довольно-таки вульгарен и затаскан, а на марке в один песо напоминает по цвету осадок со дна винной бочки. Но и это не успокаивает хронопа, он продолжает размахивать письмом и клеймить позором почтовых служащих, оторопело взирающих на него. Выходит управляющий, и через каких-нибудь двадцать секунд хроноп оказывается на улице с письмом в руке и превеликой задумчивостью во взоре. Фам, успевший потихоньку сунуть свое письмо в почтовый ящик, успокаивает его:

- По счастью, наши жены путешествуют вместе, и я в своем письме написал, что у тебя все в порядке, так что твоя жена все узнает от моей.

ТЕЛЕГРАММЫ

Надейки, живущие одна в Рамос-Мехиа, а другая в Виедеме, обменялись следующими телеграммами:

ЗАБЫЛА ТЫ КАНАРЕЕЧНУЮ СЕПИЮ. ДУРА. ИНЕС.
САМА ДУРА. У МЕНЯ ЗАПАСНАЯ. ЭММА.

Три телеграммы хронопов:

НЕОЖИДАННО ОШИБШИСЬ ПОЕЗДОМ ВМЕСТО 7.12
ВЫЕХАЛ 8.24 НАХОЖУСЬ СТРАННОМ МЕСТЕ.
ПОДОЗРИТЕЛЬНЫЕ ЛИЧНОСТИ ПЕРЕСЧИТЫВАЮТ

Не Для Друку !!!

ПОЧТОВЫЕ МАРКИ. МЕСТО КРАЙНЕ МРАЧНОЕ. НЕ ДУМАЮ ЧТО ПРИМУТ ТЕЛЕГРАММУ. ВОЗМОЖНО ЗАБОЛЕВАНИЕ. ГОВОРИЛ НАДО БЫЛО ЗАХВАТИТЬ ГРЕЛКУ. ЧУВСТВУЮ УПАДОК СИЛ. ЖДИ ОБРАТНЫМ ПОЕЗДОМ.

АРТУРО.

НИ В КОЕМ СЛУЧАЕ. ЧЕТЫРЕ ПЕСО ШЕСТЬДЕСЯТ ИЛИ НИЧЕГО. ЕСЛИ СКОСТЯТ БЕРИ ДВЕ ПАРЫ ОДНУ ГЛАДКУЮ ДРУГУЮ В ПОЛОСКУ.

НАШЕЛ ТЕТЮ ЭСТЕР СЛЕЗАХ. ЧЕРЕПАХА БОЛЬНА. ВОЗМОЖНО ЯДОВИТЫЙ КОРЕНЬ ИЛИ ПРОТУХШИЙ СЫР. ЧЕРЕПАХИ НЕЖНЫЕ. ГЛУПЫЕ НЕМНОГО. НЕ МОГУТ РАЗЛИЧАТЬ.

ЖАЛЬ.

* ИХ ФЛОРА И ФАУНА *

ЛЕВ И ХРОНОП

Хроноп, бредущий в пустыне, сталкивается нос к носу со львом. Имеет место следующая беседа.

Л_е_в: Я тебя съем.

Х_р_о_н_о_п: (в большом унынии, но с достоинством): Ну что ж...

Л_е_в: Дудки! Хватит разыгрывать из себя жертву! Со мной это не пройдет. Давай плачь или дерись, одно из двух! На нытиков у меня нет аппетита, пошевеливайся, я жду! Онемел, что ли?!

Хроноп онемел, а лев в затруднении. Внезапно его осеняет.

Л_е_в: Вот что, у меня в левой лапе заноза - очень больно!

Вытащи занозу, и я тебя прощу.

Хроноп занозу вытаскивает, и лев удаляется, недовольно ворча:

- Спасибо, Андрокл...

ОРЕЛ И ХРОНОП

Орел, как молния с неба, падает на хронопа, гуляющего по главной улице Тиногасты, припирает его к гранитной стене и надменно говорит.

Не Для Друку !!!

О_р_е_л: Только скажи, что я не красивый!

Х_р_о_н_о_п: Вы самое красивое пернатое, я таких и не видел никогда.

О_р_е_л: Валяй еще что-нибудь.

Х_р_о_н_о_п: Вы красивее, чем райская птица.

О_р_е_л: А попробуй сказать, что я не летаю высоко.

Х_р_о_н_о_п: Вы летаете на головокружительной высоте, к тому же вы целиком сверхзвуковой и космический.

О_р_е_л: А попробуй сказать, что я плохо пахну.

Х_р_о_н_о_п: Вы пахните лучше, чем целый литр одеколona "Жан-Мари Фарина".

О_р_е_л: Вот мерзость! Места не найдешь, куда долбануть!

ЦВЕТОК И ХРОНОП

Посреди луга хроноп видит одинокий цветок. Сперва он хочет его сорвать, но решает, что это неуместная жестокость, опускается на колени и весело играет с цветком: гладит лепестки, дует на него, так что тот пляшет, потом жужжит, как пчела, нюхает его, а под конец ложится под цветком и засыпает, окруженный безмятежным покоем.

Цветок в замешательстве: "Да он настоящий цветок!.."

ФАМ И ЭВКАЛИПТ

Фам идет по лесу и, хотя не испытывает нужды в дровах, жадно поглядывает на деревья. Деревья в ужасе, потому что знают привычки фамов и рассчитывают на худшее. Среди них высится красавец эвкалипт. Фам, увидев его, испускает радостный крик, а также пляшет вокруг озадаченного эвкалипта как стояк, так и корвяк, приговаривая:

- Антисептические листья, здоровье зимой, очень гигиенично.

Он достает топор и ничтоже сумняшеся вонзает его эвкалипту в живот.

Смертельно раненный эвкалипт стонет, и деревья слышат,

Не Для Друку !!!

как он говорит, перемежая слова вздохами:

- Подумать только, этот безумец мог обойтись таблетками Вальда!

ЧЕРЕПАХИ И ХРОНОПЫ

Черепахи - большие поклонницы скорости, так оно всегда и бывает.

Надейки знают об этом, но не обращают внимания.
Фамы знают и насмеваются.

Хронопы знают, и каждый раз, встречая черепаху, достают коробочку с цветными мелками и рисуют на черепаховом панцире ласточку.

